

Trăistaru Maria

**Promovarea valorilor naționale și europene
în programele educaționale.
Rolul școlii în comunitatea locală.
Studiu de caz: Liceul Tehnologic Petre
Ionescu Muscel**

DOMNEȘTI

2018

ISBN 978-973-0-27326-7.

Descriere CIP a Bibliotecii Naționalea României

Trăistaru Maria

**Promovarea valorilor naționale și europene în
programele educaționale.**

Rolul școlii în comunitatea locală.

**Studiu de caz: Liceul Tehnologic Petre Ionescu
Muscel**

Domnești-2018

ISBN 978-973-0-27326-7.

Cuprins

Argument

Managementu

I.1. Managementul – determinări terminologice

I.2. Conceptul de management educational

I.2. Principiile, funcțiile și conținutul managementului educational

I.3. Niveluri ale conducerii învățământului - sistem și instituție

I.4. Directorul de școală ca manager școlar: personalitate, stiluri, eficiență

I.5. Profesorul, factor de decizie

I.7. Cele trei dimensiuni principale ale managementului de proiect

I.8. Aree de aptitudine ale managerului de proiect

II. Școala ca organizație în context comunitar – promotor al valorilor culturale naționale și europene

II.1. Organizația școlară

II.2. Mediul organizației școlare

II.3. Parteneriatul organizațional al școlii

II.4. Cultura organizațională

III. Rolul proiectelor educaționale în cadrul Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel

III.1. Prezentarea Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel

III.2. Proiect educational - „Tradiții și valori culturale românești transmise și păstrate prin intermediul copiilor

III.3. Proiect educațional - „Politistul “prietenu meu”

Bibliografie

Anexe

Argument

Educația este un proces complex care a însoțit omenirea din zorii săi și până în timpurile noastre, realizată prin acțiunea concentrată a unor factori sociali special constituiți, îndreptată asupra capacității omului de a procesa informații cu scopul de a-i modifica, diversifica sau ameliora caracteristicile funcționale și posibilitățile de manifestare.

A educa înseamnă mai mult decât a transmite informații, înseamnă și a modela și a forma personalități, individualități autonome. Astăzi, mai mult decât oricând, activitatea de modelare și formare a personalității umane capătă conținuturi și dimensiuni noi, sub impactul perioadei istorice pe care o străbate societatea în general și cea românească în special.

Specialiștii în domeniul psihopedagogiei apreciază educația ca un ansamblu de acțiuni desfășurate în mod deliberat într-o societate, la un moment dat, în vederea transmiterii și formării la noile generații, a experienței de muncă și de viață, a cunoștințelor, deprinderilor, comportamentelor și valorilor acumulate până la acel moment.

Așadar, ca fenomen social, educația este o acțiune specific umană care își schimbă finalitățile, conținutul și funcțiile o dată cu schimbarea societății. Realitatea educațională din zilele noastre evidențiază o creștere continuă a exigențelor beneficiarilor și standardelor educaționale europene în ceea ce privește calitatea serviciilor de educație. Acest lucru impune corelarea funcțională a acestora cu celelalte elemente sistemice: mediul cultural, social și economic.

Sub presiunea acestor cereri crescânde din partea beneficiarilor și a societății în continuă schimbare, organizațiile școlare sunt în căutarea unor elemente care să le susțină în procesul de optimizare a serviciilor educaționale, și de obținere a performanței. Datorită provocărilor specifice societății contemporane precum schimbările rapide, afluxul informațional, implicarea mijloacelor tehnologiei moderne la toate nivelurile existențiale, schimbarea ierarhiilor autentice, devine perfect sustenabilă abordarea problematicii educației prin intermediul proiectelor și programe educaționale. Astfel, managementul de proiect educațional devine o parte extrem de importantă a managementului educațional prin valoarea sa strategică și caracterul sau anticipativ.

Alături de managerii școlari, managerii de proiecte educaționale au un rol fundamental în organizația școlară deoarece prin proiectele, atitudinile și valorile promovate – pot transforma școala într-o instituție competitivă, dinamică și aliniată la valorile/ standarde educaționale europene.

Stimularea unei culturi favorabile managementului programelor și proiectelor educaționale, precum și formarea continuă a cadrelor didactice în această direcție sunt premise necesare pentru asigurarea resurselor umane strategice ale organizației școlare. Selecția după criterii pertinente a coordonatorului de proiecte educaționale, determinarea statutului, rolurilor și competențelor asociate acestei poziții constituie imperativele unui management educațional modern.

Aceasta lucrare și-a propus abordarea proiectelor educaționale în parteneriat cu comunitatea în abordarea acelor activități care vin în sprijinul dezvoltării elevilor și al micilor comunități din care aceștia provin. Acest lucru se realizează prin managementul de proiect educațional, acesta fiind un domeniu de actualitate în contextul creșterii autonomiei instituționale a organizațiilor școlare.

Caracterul transversal și gradul mare de transferabilitate al competențelor din domeniul managementului de proiect asigură adaptarea la provocările mediului extern și intern al organizației școlare și compatibilitatea cu cerințele politicilor educaționale europene.

Aplicarea chestionarelor de evaluare asupra proiectelor educaționale a condus la ideea că aceste activități au un impact deosebit asupra elevilor și părinților, ajutând la dezvoltarea parteneriatului școală comunitate.

Managementul educațional

I.1. Managementul – determinări terminologice

Etimologic, managementul echivalează cu a ține în mână și a stăpâni, a conduce cu mână forte, ceea ce implică ideea controlului acțiunii și orientarea sau direcționarea ei. Cuvântul management împrumutat din limba engleză sub forma verbului to manage înseamnă a administra, a conduce. S-a derivat apoi în limba engleză manager și management ceea ce înseamnă conducător sau conducere. În limba engleză verbul to manage, cu substantivul derivat management a avut inițial sensul de a munci, de a struni caii. Cu timpul, verbul to manage a trecut din sfera sportivă a strunirii cailor în domeniul artei operative și al științei militare. În ultimele decenii acest termen a fost foarte des utilizat în activitățile economice, iar astăzi este folosit în toate domeniile – educație, sănătate, sport etc. – cu semnificația de conducere eficientă, rațională, modernă.

Majoritatea teoreticienilor în management găsesc începuturile managementului la Frederick Taylor și la Henry Fayol, alții consideră că au existat și înainte acestora specialiști și practicieni care au pus în evidență elemente manageriale (Robert Owen, Charles Babbage, Henry Metcalfe, Henry Robinson Towne). Sunt cercetători în domeniu care împing istoria preceptelor manageriale până în Antichitate.

Scolile de management Au fost clasificate după diferite criterii de diverși specialiști. Astfel după unii există școala procesului de management, școala empirică, școala comportamentului uman, școala sistemului social, școala teoriei deciziilor, școala matematică, școala dinamicilor; după alții școala clasică, școala neoclasică, școala organizării moderne. Alte clasificări amintesc: școala behavioristă, școala științifică, școala cantitativă, școala decizională, școala procesuală.

Dincolo de terminologie, problema fundamentală rămâne cea a esenței managementului.

Managementul este în același timp și un ansamblu de discipline teoretice, principii, metode specifice (știință), metode și tehnici care privesc conducerea, gestiunea, administrarea și organizarea instituțiilor (tehnica), cât și arta de a-i face pe oameni să lucreze productiv și eficient, de a comunica, de a asculta fie în calitatea lor de membri ai organizațiilor sau instituțiilor, fie în calitate de clienți, beneficiari, furnizori, acționari etc. (arta). Dar managementul astăzi este conceput și practicat și ca organizare a schimbării și inovării, a eficienței și chiar a calității și excelenței.

I.2. Conceptul de management educațional

Managementul educațional este știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ. Acesta poate fi analizat în sens acțional, operational, practic, tactic, procesual, teoretic, global, general, strategic, științific.

Managementul educațional presupune o abordare interdisciplinară, care studiază evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative. Conducerea managerială implică și accente pe idei, pe abordare sistematică, pe schimbare, pe strategie, pe inovare.

Managementul educațional reprezintă o metodologie de abordare globală, optimă, strategică a activității de educație, ansamblul de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ (în ansamblu sau la nivelul elementelor componente). Managementul educațional are obiective clare și ierarhizate, principii de eficiență și calitate, funcții specifice, elemente strategice, afirmarea creativității în soluționarea situațiilor, abordare interdisciplinară și sistematică, cercetări fundamentale. Se diferențiază de managementul general prin raportare specifică la finalitățile educației, la conținut, la resursele umane antrenate, la activitățile centrate pe informare, comunicare și participare prin strategii educaționale specifice la comportamentele actorilor implicați (bazate pe motivație, responsabilitate, cooperare, logică, afectivitate).

Managementul educațional implică stăpânirea teoriei, metodologiei, a principiilor, o anumită mentalitate, o manieră proprie, o artă de dirijare, antrenare a resurselor.

Managementul educațional este o disciplină, necesară pentru a fi eficienți și productivi în relațiile educaționale, în stimularea transformării la nivelul personalităților, atât a elevilor, cât și a cadrelor didactice. Distincția majoră la nivelul acestui concept este cea între managementul educațional la

nivel macrostructural (la nivelul sistemului de invatamant, regasit in politicile educationale nationale, europene, mondiale – ex. Minister, inspectorate etc.), la nivel intermediar (la nivelul institutiei si avem in vedere managerul educational al institutiei scolare, directorul scolii) si la nivel microstructural (la nivelul clasei de elevi si avem in vedere managerul educational al clasei de elevi, profesorul). Distinctia celor trei abordari se realizeaza nu numai pe baza denumirii, a autoritatii, a elementelor formale, ci are in vedere si formarea de specialitate, experienta (evaluata nu neaparat in ani de vechime) care se concretizeaza in cunostinte, competente, atitudini, si valori ce determina manifestarea unei conduit responsabile, eficiente, autentice in relatiile atat cu elevii, cat si cu profesorii. Cele trei abordari ale managementului educational vor fi tratate nediferentiat din simplul motiv ca ele nu pot fi separate, cel putin deocamdata in sistemul educational romanesc (in Canada, SUA, etc. institutiile scolare sunt conduse de specialisti in management, nu neaparat de cadre didactice, aceasta conditie, ca directorul scolii sa fie cadru didactic, fiind prevazuta in toate legislatiile educationale europene).

Sunt aspecte care vizeaza doar managementul clasei asa cum exista si cele specifice managementului institutiei scolare, dar majoritatea aspectelor tratate se refera la cele trei abordari.

Managementul sistemului si al institutiilor de invatamant cuprinde: formularea clara a finalitatilor, proiectarea retelei institutionale, elaborarea continuturilor invatarii, asigurarea cadrului legislativ-normativ, formarea initiala si pe parcurs a personalului de conducere si intruire, stabilirea unor tehnici de evaluare care sa permita reglarea pe parcurs a sistemului si procesului de invatamant si optimizarea rezultatelor.

Originea conceptului de management educational nu are, la o prima analiza, legatura directa cu domeniul pedagogic, insa notiunea de management educational provine din stiintele socio-umane inrudite cu pedagogia, dar individualizate prin obiectul lor de studiu: economie, sociologie, psihologie, politologie.

Managementul educational cunoaste, integreaza si adapteaza date oferite de stiinte conexe socio-umane: economie (organizarea si utilizarea eficienta a resurselor educationale in raport cu obiectivele), sociologie (managementul organizatiilor, grupurilor, relatiilor, fenomenelor sociale generate in context educational), psihosociologie (dimensiunile personalitatii managerului in exercitarea rolurilor), politologie (luarea deciziilor, organizarea, conducerea grupurilor conform unor obiective). Activitatea unor persoane care determina si directioneaza activitatea celorlalti prin urmarirea realizarii de activitati in cele mai bune conditii, prin constientizarea si asumarea de responsabilitati asupra realizarilor si insucceselor.

Arta conducatorului de a realiza scopuri prin mobilizarea eforturilor tuturor membrilor organizatiei. Managementul educational este, din acest punct de vedere, arta de a lucra cu idei (obiectivele educationale, programele analitice, strategiile didactice), relatii (structura organizatorica, legaturi intre elemente si actiuni, sarcini, echilibrul autoritate/libertate, centralizarea/descantrelizare), oameni (formare, motivare, delegare de autoritate, stimulare, evaluare), resurse (precizare, diversificare, preocupare, adaptare, integrare).

Din insasi definirea educatiei ca activitate, sistem de actiuni de formare si dezvoltare a personalitatii elevului, de influentare constienta, orientata si reglata catre anumite finalitati, rezulta cu necesitate si existenta unei abordari explicite a conceperii, organizarii, coordonarii, evaluarii, optimizarii continue a elementelor procesului educational, care este chiar domeniul de studiu al managementului educational. Necesitatea managementului este data de realizarea cresterii eficientei, a eficacitatii realizarii finalitatilor educatiei, nu numai de asigurarea resurselor si de dirijarea efectiva a activitatilor in sine.

Managementul educational (pedagogic) = activitate psihosociala de conducere superioara a unui sistem de invatamant.

Aceasta activitate trebuie sa abordeze eficient:

- ✓ problemele globale - functionalitatea sociala de ansamblu a sistemului de invatamant;
- ✓ problemele de pilotaj - valorificarea optima a resurselor sistemului de invatamant;

✓ problemele strategice - inovarea continua a sistemului de învățământ.

Elaborarea conceptului de management pedagogic presupune respectarea a 2 condiții metodologice:

✓ prelucrarea informației de la alte științe socio-umane care analizează activitatea de management;
✓ managementul școlar este un cadru de lucru didactic care pune în funcțiune programul managerial, conduce personalul didactic și administrativ în scopul susținerii eficienței procesului instructiv-educativ.

Între caracteristicile managementului educațional se înscriu:

- caracterul complex al acțiunilor ce asigură funcționarea optimă a sistemului educațional (planificare, decizie, coordonare, control, strategii și metodologii educaționale), și dimensiunea interdisciplinară implicată de problematica educațională

+ caracterul participativ generat de implicarea activă a tuturor actorilor (elevi, profesor, părinți etc.)

+ structurarea problematicii educaționale, a procesului și a factorilor educaționali după particularitățile colectivității

+ realizarea la nivel macropedagogic (managementul sistemului de învățământ), intermediar (managementul instituțiilor școlare) și la nivel micropedagogic (managementul clasei)

+ precizează reguli, condiții și principii specifice care orientează în elaborarea programelor manageriale educaționale

+ este dinamic atât în ceea ce privește bazele teoretice, cât și aplicațiile în domeniu prezintă deschidere și spre alte domenii

+ are caracter sistemic și este integrativ întrucât sintetizează specific date din domenii conexe

+ este prospectiv pentru că anticipează pe baza tendințelor de evoluție a sistemului

+ este indicativ-instrumental pentru că arată cum trebuie realizate obiectivele, respectate principiile, aplicate metodologiile

+ este multifuncțional prin descrierea, utilizarea și aplicarea mai multor roluri, atribuții, operații

I.3. Principiile, funcțiile și conținutul managementului educațional

Activitatea managerială este orientată de mai multe principii:

a. principiul eficienței activității manageriale, realizat pe baza aplicării metodelor de informare și elaborare a deciziilor, de activizare a personalului în stabilirea deciziilor, de stimulare a inițiativei și a muncii operative de conducere, prin obiectivele precise de îndrumare și control, administrativ bugetare;

b. principiul conducerii participative și al unității de acțiune a tuturor factorilor care cooperează la realizarea obiectivelor manageriale, pe baza cunoașterii temeinice a unității școlare;

c. principiul organizării și programării raționale a tuturor activităților manageriale, în funcție de obiective;

d. principiul conducerii dinamice, pe baza unui stil eficient și al respectării unor norme de conduită: responsabilitate, prestigiu, autoritate, ordine, disciplină, motivație, stimulente morale și financiare, satisfacții profesionale etc.

e. principiul inovării permanente a metodelor și tehnicilor manageriale, a metodelor de predare-învățare-evaluare, de cercetare științifico-metodică și de inovare a învățământului.

Managementul educațional este o concepție integrativ explicită, o atitudine, o metodologie de acțiune orientată spre obținerea succesului în educație, cuprinzând un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere prin intermediul cărora se asigură realizarea obiectivelor sistemului educațional. Indiferent de domeniul în care activează, managerul trebuie să stabilească obiective, să selecteze și să pregătească personalul, să formeze echipe de lucru cu anumite competențe, să elaboreze mecanisme pentru monitorizarea și coordonarea activităților, să evalueze rezultatele și să procedeze la

coordonarea activitatilor, sa evalueze rezultatele si sa procedeze la schimbarile necesare in anumite momente. Principalele functii ale managementului in serviciile educationale sunt: proiectarea, organizarea, coordonarea, adoptarea deciziilor si evaluarea.

Metode manageriale:

- + metode de informare si elaborare a deciziilor. In acest scop, managerul scolar utilizeaza metoda observatiei, studiul documentelor scolare, asistente la lectii, referate, analize, dezbateri, dari de seama, consfatuiri etc.
- + metode de activizare in scopul participarii personalului didactic la procesul managerial: explicatia, convorbirea, convingerea, observatia critica si autocritica, exemplul, sugestia, indemnul, lauda, aprobarea, dezaprobarea etc.
- + metode de stimulare a initiativei si a creativitatii: brainstorming-ul, dezbateri libera, analogia, fuzionarea mai multor idei etc.
- + metode operative – se refera la conducerea prin obiective precise, la procesele administrative si bugetare.

Valorificarea experientei de conducere exercitata la diferenta nivelului ale sistemului si ale procedurii de invatare, in calitate de profesor de specialist, profesor-diriginte, profesor-metodist, profesor-consilier, profesor-cercetator, profesor-director, profesor-inspector etc.

Conducerea manageriala a sistemului invatamantului solicita prezenta cadrului didactic, care este sustinuta social, din punct de vedere epistemic si etic:

- + epistemic (ce tine de cunoastere) - cadrul didactic are calitatea de factor de decizie, implicat in proiectarea si realizarea unui ciclu managerial complet, bazat pe informare, evaluare si comunicare a rezolvarii;
- + etic - prezenta cadrului didactic in functie de conducere este determinata de experienta acumulata de acesta in cadrul programului de invatamant.
- + Cadrele didactice reprezinta o resursa manageriala inepuizabila valorificata la scara sociala a sistemului si programului de invatamant.
- + Conducerea stiintifica, superioara a sistemului de invatamant se organizeaza pe 3 nivele:
 - + nivel global → MECT;
 - + nivel teritorial → ISJ;
 - + nivel local → unitati de invatamant de diferite tipuri (gradinite, scoli primare, scoli generale, scoli profesionale, scoli speciale, licee, grupuri scolare etc.).

Practica managementului pedagogic solicita valorificarea experientei de conducere, exercitata de cadrele didactice la diferite nivele ale sistemului si ale programelor de invatamant:

- + educator, invatator, profesor - conducere activitati didactice la nivelul unui colectiv;
- + profesor-diriginte - conducere activitati educative la nivelul clasei;
- + profesor-logoped - conducere procese de dezvoltare a limbajului copiilor;
- + profesor-metodist - conducere activitate metodica la nivel judetean (CCD) si la nivel interscolar;
- + profesor-director - conducere activitati de inspectie scolara de diferite tipuri, proiectate si realizate la nivel national (MECTS) si judetean (ISJ);
- + profesor-cercetator;
- + profesor-demnitar in MECTS, comisii de specialitate - conducere globala a sistemului de invatamant conform liniei de politica educationala elaborata si sustinuta la nivel macrostructural.

I.4. Niveluri ale conducerii invatamantului - sistem si institutie

Specificul pregătirii și menirii sale (instructiv-educativă) precum și al domeniului pe care trebuie să îl „coordoneze” (didactic), dau o încărcătură aparte profilului uman al managerului școlar. El rămâne mereu, chiar și (mai ales) în această instanță, un educator, un modelator de caractere și personalități,

ceea ce amplifică impactul comportamentului și deciziilor sale. Ca atare conducerea științifică a sistemului și procesului de învățământ solicită prezența cadrului didactic, în calitate sa de model, legitimată în plan social, din perspectivă etică, epistemică și pragmatică.

Din perspectivă etică, cadrul didactic-manager propune, implicit și explicit, un set de valori ce ar trebui să întemeieze/intermedieze întreaga activitate, o autentică platformă filosofică ce-i permite, pe de-o parte, ancorarea în lumea dificilă a problemelor pe care se impune să le rezolve și, pe de altă parte, conectarea la lumea finalităților de ordin macrostructural. Aceste repere axiologice permit realizarea echilibrului dintre idealism-realism și din cadrul lor trebuie să facă parte: munca, respectul, toleranța activă, inițiativa, sinceritatea, exigența, curajul, altruismul. Prin ele managerul școlar se impune în ordinea lui „să fie”.

Din perspectivă epistemică cadrul didactic-manager selectează și procesează un set bogat de informații (de natură psihopedagogică, științifică, juridică, economică, demografică, administrativă), fără de care deciziile sale nu s-ar putea elabora sau nu ar avea șanse de a deveni optime. Prin ele managerul școlar se impune în ordinea lui „să știe”. Prezența cadrului didactic în funcțiile de conducere instituționalizate la toate nivelurile sistemului este determinată de calitatea activității acestuia ca „factor de decizie” implicat în proiectarea și realizarea unui ciclu managerial complet.

Din perspectivă pragmatică cadrul didactic-manager propune un set de decizii-acțiuni care ar trebui să declanșeze/sustină programe reale de intervenție ameliorativă. Prin ele, managerul școlar se impune în ordinea lui „să facă”, definitorie pentru funcția și rolul său social, dar slab relevantă educativ dacă nu se bazează pe o solidă structură etică, caracterială a acestuia. Nu se pot obține succese reale în procesul de învățământ, fără o temelie axiologică certă. Prezența lui în funcțiile de conducere instituționalizate la toate nivelurile sistemului este determinată de experiența acumulată de acesta în cadrul procesului de învățământ și de constituirea unui raport optim între maturitatea sa psihologică și profesională și tinerețea, impetuositatea și dorința sa de afirmare și inovare. Ea permite generalizarea socială a mecanismelor specifice acțiunii educaționale, bazate pe corelația „subiect-obiect”, desfășurată în condițiile unui câmp psihopedagogic deschis. Doar în interdependența și interacțiunea lor reciprocă, aceste trei laturi ale personalității educatorului-manager pot desemna pe acei specialiști în domeniul didactic capabili și demni de a fi reprezentativi pentru instituția școlară și pentru comunitate.

Practica managementului pedagogic a evidențiat că, la orice nivel decizional s-ar afla, cadrele didactice reușesc o combinație a pregătirii lor de specialitate cu cea managerială în vederea soluționării problemelor cu care se confruntă în activitatea pe care o desfășoară. Ele se transformă într-o veritabilă (re)sursă inepuizabilă și din perspectivă managerială. La nivel de politică a educației, fiecare educator deține un potențial managerial, care asigură lărgirea continuă a bazei de selecție a inspectorilor școlari, a directorilor de școli, a profesorilor metodiști, consilierii sau cercetători. Promovarea acestora - chiar până la nivelul deciziei de vârf, în calitate de profesori cu funcții de demnitate - respectă principiile democrației politice, legate de reprezentarea și legitimitatea valorică a liderilor unei comunități socioprofesionale.

Pentru a asigura o optimizare a procesului managerial pe toate treptele sale se impune valorificarea experienței de conducere, exercitată de cadrele didactice la diferite niveluri ale sistemului și procesului de învățământ, pe cât posibil în strânsă legătură cu activitatea didactică.

I.5. Conducerea unităților de învățământ

La nivelul instituțiilor de învățământ, conducerea se realizează după cum urmează:

1. Unitățile de învățământ preuniversitar sunt conduse de directori, ajutați, potrivit normelor de structură stabilite de minister, de directori adjuncți. În exercitarea atribuțiilor ce le revin, directorii se bazează pe consiliul profesoral, pe consiliul de administrație și, cu rol consultativ, pe consiliul elevilor. Alte surse bibliografice amintesc și alte elemente de structură managerială care ar trebui să se implice în conducerea științifică a școlii, cum ar fi Consiliul pentru curriculum sau Consiliul profesorilor clasei. Directorul îndeplinește și funcția de președinte al acestor organisme de conducere

colectivă. Componenta lor este stabilită prin Legea învățământului, iar atribuțiile sunt specificate în regulamente elaborate de minister. Atribuțiile directorilor ale directorilor adjuncți sunt precizate în Statutul personalului didactic, în regulamentele școlare, în alte acte normative ale M.E.N. O optimizare a înțelegerii mecanismelor de conducere democratică a unității școlare se poate asigura apelând la câteva precizări suplimentare cu privire la cele trei tipuri de consiliu inițial menționate:

a) Consiliul profesoral este principalul organ participativ de management la nivelul școlii. El este format din totalitate profesorilor din respectiva unitate școlară. La întrunirile sale pot participa - în calitate de invitați - reprezentanți ai părinților, ai consiliilor elevilor, ai autorității locale, ai partenerilor sociali. Consiliul se întrunește la solicitarea directorului unității școlare, ori de câte ori se consideră necesar, în raport cu problemele specifice ale instituției. În activitatea sa se sprijină pe catedrele metodice, consiliile claselor și colectivele de lucru. Evidențiem câteva dintre atribuțiile sale:

- ✚ Avizează variante de proiecte curriculare pe arii curriculare sau transcurriculare;
- ✚ Analizează, pe parcursul semestrelor, problemele specifice procesului instructiv-educativ și optează pentru măsuri adecvate;
- ✚ Validează situația școlară la sfârșit de semestru sau an școlar, prezentată de managerii claselor de elevi;
- ✚ Decide asupra aplicării unor sancțiuni;
- ✚ Validează componența Consiliului de administrație propusă de director.

b) Consiliul de administrație este organismul de conducere colectivă a unității școlare care asigură aplicarea hotărârilor consiliului profesoral, organizarea și desfășurarea întregului proces instructiv-educativ în spiritul neinstalării conducerii autocratice. Exercițarea rolului său de decizie și execuție se realizează în domeniile de decizie și execuție se realizează astfel:

- ✚ Elaborarea Regulamentului de ordine interioară;
- ✚ Dezvoltarea relațiilor și activităților comune cu comunitatea locală;
- ✚ Elaborarea fișelor postului pentru angajații școlii, a schemei de salarizare;
- ✚ Reglementarea planului financiar al unității școlare;
- ✚ Alte activități specifice unității școlare;
- ✚ Planificarea concediilor și stabilirea calificativelor anuale ale personalului unității școlare.

Din structura Consiliului de administrație fac parte: directorul, directorul adjunct/ directorii adjuncți, cadre didactice titulare ale școlii respective, contabilul șef, reprezentantul părinților, reprezentantul administrației publice, membri ai organizației reprezentative la nivel național (cu statut de observator).

c) Consiliul elevilor este un organ consultativ la nivelul managementului unității de învățământ, instituit ca expresie a libertății de informare, de exprimare și de reuniune a elevilor din învățământul preuniversitar și bazat pe Convenția cu privire la drepturile copilului. El se constituie în cadrul fiecărei școli și este format din reprezentanți ai elevilor din fiecare clasă. Consiliul elevilor funcționează pe baza unui regulament propriu (parte a Regulamentului de ordine interioară) și își desemnează reprezentanții în consiliul profesoral (maxim 1 pe an de studiu).

Întreaga problematică a managementului educațional trebuie înțeleasă și abordată de pe pozițiile a două repere strategice: calitate și schimbare. Probabilitatea ca unul dintre indicatori, calitatea, să apară, ca efect al întregului act managerial, crește, în măsura în care celălalt parametru, schimbarea, este considerat premisă și vector orientativ al demersului managerial. În acord cu afirmația lui A. Toffler după care „Singura certitudine este că ziua de mâine ne va surprinde pe toți”, gândirea managerială a dezvoltat perspectiva antreprenorială (P. Drucker). În esență, aceasta exprimă căutarea, răspunsul și exploatarea schimbării, considerată ca oportunitate, instituindu-se un punct de vedere asupra activității manageriale care valorifică aspecte esențiale ale personalității pro-active: flexibilitate, adaptabilitate, creativitate (pentru o analiză punctuală asupra rolului schimbării în

formarea umană eficientă și dimensiunile personalității care trebuie modelate din această perspectivă se poate consulta.

I.6. Importanța proiectelor în cadrul organizațiilor școlare

Trecerea spre o economie bazată pe cunoștințe a condus la creșterea importanței proiectelor în cadrul organizațiilor. Se constată o intensificare a competiției economice la nivel global pe baza unui nou mod de a concepe dezvoltarea în termeni de proiect.

Organizațiile utilizează tot mai frecvent proiectele, iar specialiștii caută să își dezvolte competențele necesare într-o „organizație orientată pe proiecte” și se pregătesc pentru o societate orientată spre proiecte. Accentul se pune pe elaborarea și implementarea strategiilor coerente de dezvoltare, pe planificare și organizare în timp estimativi reali, deci pe proiect.

Această tendință este cu atât mai pregnantă la nivelul Uniunii Europene unde, sub impactul necesităților de integrare, managementul proiectelor tinde să devină principala formă de existență în mediul economic.

Uniunea Europeană, în contextul unor ample programe de dezvoltare, a inițiat un demers propriu de cooperare privind politicile europene în domeniul educației și a înființat instituții, organisme și programe care se ocupă de sprijinirea financiară pentru derularea de proiecte în domeniul educației, monitorizarea și evaluarea lor. Agențiile naționale pentru proiecte în domeniul educației din toate statele membre ale Uniunii Europene derulează același set de programe educaționale (Programul de Învățare pe tot parcursul vieții, Programul Tineret în Acțiune), divizate în sub-programe sau programe sectoriale: Comenius, Leonardo da Vinci, Grundtvig etc.

În perioada de post-aderare, politica de coeziune unională, a pus în funcțiune mecanisme de finanțare reprezentate de alte instrumente structurale precum, fondurile structurale europene (FSE). Programul Operațional Social pentru Dezvoltarea Resurselor Umane (POS DRU) este conceput pentru a sprijini prin fonduri structurale europene, coeziunea economică și socială și pentru a contribui la implementarea "Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă", în care educația are, bineînțeles, un rol major.

I.8. Dimensiuni principale ale managementului de proiect

Există trei factori pe care trebuie să-i mențină managerul de proiect în echilibru: timpul, resursele și specificațiile (calitatea). O schimbare în oricare dintre aceste dimensiuni are impact asupra celorlalte două. De exemplu: dacă resursele sunt reduse, devine necesar fie să se prelungească timpul de realizare, fie să se reducă din specificații (calitate), fie ambele.

Rolul Managerului de Proiect

1 Estimarea și planificarea

Managerul de proiect sau cineva de sub comanda sa trebuie să colecteze informații exacte despre ceea ce trebuie făcut și despre cum anume trebuie organizate lucrurile; cât de mult vor costa și cât timp vor dura; care sunt interdependențele dintre diferitele sarcini, responsabilități și resurse. Rezultatul unor astfel de demersuri este planul și bugetul proiectului.

2 Crearea echipei

De echipa de proiect depinde soarta bună sau rea a unui proiect. Adesea, managerul de proiect nu prea are multe de spus în ceea ce privește persoanele implicate în proiect: echipa este alcătuită din persoanele cu abilitățile necesare (dacă acestea există), care nu sunt ocupate la momentul respectiv cu lucrări mai importante decât proiectul. Abilitatea unui manager de proiect stă în capacitatea lui de a grupa oamenii astfel încât aceștia să formeze o echipă - să-i motiveze, să le aplaneze, să le asigure o bună comunicare.

3 Raportarea și contactele

Managerul de proiect este purtătorul de cuvânt al proiectului. Menținerea legăturilor cu conducerea, cu clienții, cu autoritățile și cu toți cei care participă la proiect cade în responsabilitatea sa.

4 Folosirea instrumentelor adecvate

În efortul managerului de a gestiona și controla proiectele și de a întreprinde activități de estimare și raportare, există mai multe instrumente care se pot dovedi utile. Managerul trebuie să vegheze ca toate instrumentele necesare pentru desfășurarea activităților să fie disponibile.

5 Administrarea și coordonarea activităților

Odată ce proiectul a început, sarcina managerului de proiect este de a administra activitățile desfășurate și de a coordona eforturile diferiților membri ai echipei și ale diferitelor grupuri din organizație, astfel încât să fie atinse obiectivele proiectului.

6 Managementul schimbării

Există foarte puține proiecte care se încheie exact așa cum s-a planificat inițial. Pe parcurs, apar o serie de probleme ce necesită modificări ale planurilor inițiale: aceste modificări pot fi pe termen scurt (de exemplu, întârzierea unei anumite activități, deoarece materialele sau resursele necesare nu au fost disponibile la momentul potrivit) sau pe termen lung.

Utilizatorii sau clienții își pot schimba cerințele pe măsura ce se familiarizează cu produsul ce va fi obținut la sfârșitul proiectului. De asemenea, climatul legislativ și financiar în care se desfășoară proiectul poate suferi schimbări pe durata derulării acestuia.

Principalele aptitudini pe care se pot identifica sunt:

- capacitatea de a clarifica telurile;
- capacitatea de a clarifica rolurile membrilor echipei;
- capacitatea de a forma rapid echipa și de a-și câștiga respectul membrilor ei;
- capacitatea de a motiva oamenii și de a le menține motivarea de-a lungul unor perioade lungi de timp;
- capacitatea de a comunica cu persoane aflate la toate nivelurile;
- capacitatea de a-i influența pe ceilalți și aptitudini interpersonale bune;
- capacitatea de a-și exercita aptitudinile politice;
- aptitudini pentru managementul schimbării;
- capacitatea de a adopta o perspectivă largă asupra locului ocupat de proiect în organizație;
- capacitatea de a menține ritmul desfășurării proiectului;
- răbdare.

I.9. Arit de aptitudine ale managerului de proiect

Aptitudini interpersonale

Relațiile cu oamenii - superiorii, colegii sau subordonații - presupun un număr de aptitudini speciale, numite de regulă aptitudini interpersonale.

Într-o oarecare măsură, apelăm mereu la astfel de aptitudini, ori de câte ori avem de-a face cu oamenii:

- când dorim să-i influențăm să facă un lucru care ne interesează;
- când negociem ceva cu ei;
- când dorim să-i motivăm ca să ne ajute;
- când încercăm să depășim un conflict izbucnit între noi și alții.

Influentarea

Managementul de proiect cuprinde și o latură de influențare a acțiunilor celorlalți, chiar fără exercitarea unei autorități directe. Puterea de convingere, influența și ceea ce am putea numi "un bun marketing" sunt, cu toatele, aspecte ale aptitudinilor interpersonale și de conducere care îi impun managerului de proiect o bună (dacă nu chiar excelentă) capacitate de comunicare.

Adesea, un manager de proiect are prea puțină autoritate formală. De multe ori, el trebuie să-și câștige autoritatea pe baza respectului impus de experiența sa, de realizările cunoscute de ceilalți, de capacitatea sa de convingere sau chiar de determinarea sau îndârjirea de care poate da dovadă, pe scurt, el trebuie să-și folosească puterea de influență.

Delegarea

Ca și capacitatea de influentare, delegarea reprezintă, pentru un manager de proiect, o aptitudine esențială. Managerul unui proiect trebuie să-și clarifice și să-și scoată în evidență telurile, să facă uz de capacitatea sa de influență pentru a-și atrage sprijinul echipei în realizarea acestora. Prin delegare, sunt clarificate astfel rolurile membrilor echipei.

Câteva reguli simple care pot duce la reușita delegării:

Delegarea unui subproiect, fază, etapă sau activitate trebuie să fie neapărat însoțită de atribuirea, către persoana respectivă, a autorității asupra resurselor necesare aceluia subproiect, fază, etapă sau activitate. O responsabilitate fără autoritatea corespunzătoare înseamnă o poziție extrem de îngrădită!

Delegați, dar evitați apoi să vă amestecați prea mult în ceea ce face persoana respectivă. În practică, delegarea înseamnă să discutați cu persoana vizată abordările pe care aceasta ar putea să le adopte dar, după ce discuțiile s-au încheiat, trebuie să fiți în stare să acceptați eventualele greseli fără iritare și reproșuri.

Oamenii învătă din greselile pe care le fac - de aceea, trebuie să aibă libertatea să le facă. Ei pot trage rapid concluzii din erorile comise și, dacă sunt lăsați să și le corecteze singuri fără să li se reproșeze, ei pot câștiga încrederea de a adopta mai târziu abordări noi și inovative. Desigur că dacă un membru al echipei care răspunde de o anumită etapă a proiectului este pe cale să facă o greșeală serioasă, managerul de proiect nu poate sta de-o parte, lăsând lucrurile să se agraveze.

Nimeni nu poate delega întreaga responsabilitate. Până la urmă, răspunderea pentru succesul de ansamblu al unui proiect o are managerul de proiect.

Negocierea

Negocierea este procesul prin care sunt îndeplinite cerințele unui proiect (ale unei echipe sau ale unui departament) pe calea obținerii unei înțelegeri ori a unui compromis cu alte părți interesate.

În cazul unui proiect, negocierea are loc atunci când, ca să obțină ceea ce are nevoie pentru realizarea acestuia, managerul trebuie să se bazeze pe oameni asupra cărora nu are o autoritate directă - și care, la rândul lor, nu au autoritate asupra managerului de proiect.

Negocierea se petrece întotdeauna între două sau mai multe părți. Când vine la negociere, fiecare parte are o anumită poziție de plecare (cu privire la un rezultat pe care îl consideră ideal) și o poziție de rezervă (care, pentru cei care dețin controlul resurselor, reprezintă concesiile maxime pe care o pot face, iar pentru echipa de proiect, este minimumul necesar de la care mai poate porni lucrările).

II. Școala ca organizație în context comunitar – promotor al valorilor culturale naționale și europene

II.1. Organizația școlară

Nici o organizație, unitate sau individ nu pot exista fără să depindă și fără să fie influențate de mediu. Ca o parte a unui grup societal mai mare, organizațiile școlare se află sub presiunea grupurilor ideologice, a sistemelor politice, a condițiilor economice și a diferitelor tendințe din societate. Școlile nu pot ignora sfera economicului, politicului și cultural-ideologicului, care constituie mediul lor. Școlile depind de mediu pentru a obține resursele materiale, resursele umane și, în final, pentru a exista.

Există multe elemente de mediu pentru fiecare școală în parte, de la indivizii care o formează, până la organizațiile auxiliare care o influențează și care îi asigură servicii. Unele părți din mediu sunt mai importante pentru supraviețuirea organizației școlare decât altele; acestea sunt mediile imediate. În general, considerăm indivizii care ocupă poziții în școli – administratorii, profesorii, elevii și personalul auxiliar – a fi componente ale organizării interne.

Pentru o organizație, părțile importante ale mediului secundar pot fi grupate pe categorii: instituțiile statului, incluzând agențiile și legislațiile locale, regionale și naționale, sistemul juridic, unitățile financiare, comunitatea “fizică” în care se găsește fiecare școală, respectiv compoziția demografică

(vârste, sex, religie, rasă și clasă socială); grupurile de interese din comunitate; mediul tehnologic, incluzând inovațiile din predare și cercetarea științifică; beneficiarii sistemului educațional, precum cei care angajează absolvenți sau încorporează noi cunoștințe din sistemele educative, instituțiile religioase ș.a. distincția între mediile imediate sau primare și cele mai puțin importante sau secundare nu este întotdeauna prea clară.

Importanța se poate schimba de-a lungul timpului, astfel că există grade diferite de importanță pentru fiecare factor al mediului. Importanța diferitelor componente ale mediului trebuie să fie privită așadar ca un lucru variabil; unele sunt esențiale pentru buna funcționare, chiar pentru supraviețuirea organizației școlare la un moment dat; altele vor avea impact indirect asupra școlii. Importanța unităților mediului variază în funcție de situația individuală a școlii.

Schimbările organizaționale se produc pentru a permite organizației să-și atingă scopurile mai rapid, mai economic. Organizațiile presupun existența unor beneficiari (exemplu: elevii, părinții-în cazul școlii; pacienții-în cazul instituțiilor medicale etc.). Schimbările organizaționale vor fi impuse de comportamentul beneficiarilor atunci când există interesul atragerii lor (de exemplu, instituțiile comerciale), în vreme ce, în alte instituții, beneficiarii pot influența doar parțial schimbările organizaționale. Acesta din urmă este și cazul organizației școlii unde, de exemplu, elevii nu pot influența schimbarea la nivel de curriculum nucleu, dar pot influența curriculumul opțional – cu toate implicațiile organizatorice ale acestor schimbări (personal, bază materială etc).

Unele organizații își selecționează beneficiarii pe criterii de vârstă (școala), specializare (cele profesionale), topografice (școala, primăriile). Alte organizații nu își selecționează beneficiarii (instituțiile comerciale), fiind interesate în atragerea lor într-un număr cât mai mare.

II.2. Mediul organizației

Mediul organizației include tot ceea ce înconjoară organizația și o influențează în vreun fel. Un sistem deschis presupune faptul că există interacțiuni între organizație și mediul situat în afara organizației.

Organizația depinde de mediu pentru a-și aduna multe dintre resursele de care are nevoie și pentru a obține informații. Unele interacțiuni cu mediul sunt necesare și dorite, altele nu sunt atât de plăcute. De obicei, mediul include alte subsisteme de mediu. De exemplu, pentru o școală, acestea pot fi alte organizații cu care se colaborează sau care concurează. În plus, există un mediu tehnologic, care cuprinde toate acele descoperiri ce influențează operațiile din interiorul sistemului; mediul politic afectează sistemul prin intermediul controlului legislativ pe care îl promovează; mediul economic de la care sistemul își procură resursele financiare; comunitatea locală și atitudinile ei față de diferite organizații; valorile, normele și schimbările în societate, care adeseori sunt reflectate în mișcările sociale sau în capricii; schimbările demografice ș.a.

Pentru o școală, mediul care exercită influențe hotărâtoare poate fi diferit, în comparație cu alta, și se poate schimba cu timpul, în funcție de situațiile problematice cu care se confruntă.

Libertatea de inițiativă este exprimată prin tendința majorității membrilor de a inventa noi modalități de lucru, de a realiza noi produse, de a-și propune noi scopuri. Cu cât profesorii dispun de o mai mare libertate și autonomie în organizarea școlilor, cu atât sunt mai angajați și se dedică muncii educative. Inițiativa se produce însă prin competiție între școli, iar aceasta se poate obține în condițiile în care se permite elevilor să își aleagă școala pe care vor să o frecventeze, fără a mai fi obligați să se înscrie la școala “de circumscripție”.

Descentralizarea deciziei, astfel încât subordonații să poată influența deciziile nivelurilor de conducere, iar între diferitele niveluri ierarhice ale organizației să se stabilească raporturi de colaborare și mai puțin de coerciție, reprezintă o altă condiție a manifestării spiritului de inițiativă al profesorilor în îmbunătățirea învățământului practicat în organizația școlară din care fac parte. Ea este legată de comunicarea eficientă în interiorul organizației, atât pe verticală, cât și pe orizontală și cu colaboratorii externi; reducerea drastică a birocrăției a reprezentat o altă propunere pentru realizarea unei “școli perfecte”; infrastructura școlilor publice a crescut atât de mult și de haotic,

încât a ajuns mai mult o piedică decât un suport al educației; de exemplu, în foarte multe școli profesorii n-au nici o idee despre modul în care se cheltuiesc banii.

II.3. Parteneriatul organizațional al școlii

Parteneriatul educațional se referă la cooperarea tuturor instituțiilor și factorilor sociali interesați în susținerea unităților de învățământ și de problemele educației. Școala poate să își rezolve multe dintre problemele dificile cu care se confruntă colaborând cu factori instituționali locali care, într-un fel sau altul, sunt beneficiarii serviciilor educative oferite de unitățile de învățământ sau a căror activitate depinde de calitatea educației oamenilor cu care lucrează. Principalii parteneri ai școlii sunt, de obicei: părinții și susținătorii legali ai elevilor, autoritățile locale și centrale, organizațiile guvernamentale cu caracter central sau local, agenții economici locali, sindicatele, organizațiile nonguvernamentale.

Managerii școlari care știu ce trebuie făcut, cunosc care sunt instituțiile ce sunt preocupate de aceleași probleme educative, știu la cine să apeleze, știu ce să propună, au abilitatea de a răsplăti moral realizările și de a încuraja colaborarea efectivă, sunt mult mai capabili să îmbunătățească parteneriatul educativ decât cei care neglijează astfel de aspecte.

În plus, trebuie reținute câteva sugestii foarte utile pe care le face S. IOSIFESCU (2001): “Dincolo de eforturile pe care fiecare dintre școli trebuie să și le asume pentru sensibilizarea și atragerea partenerilor sociali, transformarea parteneriatului educațional într-o realitate presupune adoptarea unor măsuri generale la nivelul întregului sistem de învățământ:

- ✚ formarea personalului din învățământ, în sensul comunicării, cooperării, parteneriatului;
- ✚ motivarea resurselor umane ale școlii pentru dezvoltarea unor relații partenariale;
- ✚ diseminarea unor informații relevante pentru problema parteneriatului la nivelul unităților de învățământ;
- ✚ operarea unor schimbări de jure și de facto cu privire la statutul personalului din învățământ;
- ✚ promovarea unui cadru legislativ care să încurajeze inițiativele școlii și implicarea partenerilor săi sociali;
- ✚ sensibilizarea societății și a diferitelor sale segmente în raport cu problemele educației și cu semnificația sa.” (IOSIFESCU, S., 2001).

Copiii ai căror părinți se implică și țin o strânsă colaborare cu școala obțin performanțe, superioare. Pe de altă parte, copiii din cămine și cartiere considerate “defavorizate social” se confruntă cu probleme sociale, care au efecte negative asupra reușitelor lor educaționale. Când părinții colaborează cu profesorii se obțin efecte benefice legate de atitudinile elevilor privind școala, temele, realizările școlare și aspirațiile școlare. Implicarea părinților în educarea copiilor lor și încurajarea studiilor superioare depinde de părerea lor despre modul în care o persoană poate să își câștige un statut social satisfăcător. Unii părinți își privesc copiii ca pe o investiție, conform “teoriei capitalului uman”. Alții privesc educația ca pe o problemă de “diminuare a resurselor”, de multe ori în funcție de numărul de copii din familie, corelat cu resursele disponibile. De exemplu, unii părinți sunt mai dispuși să investească în educația copiilor lor, dacă părinții lor le-au plătit pentru educația lor la vremea respectivă și privesc acest lucru ca pe o responsabilitate, mai ales atunci când întreținerea unui număr mare de copii din familie nu le va absorbi toate resursele. Când școlile îi încurajează pe părinți să se implice în educația copiilor lor, rezultatele pot fi foarte încurajatoare. Investigațiile au arătat că implicarea părinților în educația copiilor, de la naștere până la terminarea școlii, are un impact pozitiv asupra realizărilor copiilor în școală. Beneficiile pentru elevi sunt foarte variate: scoruri mai mari la teste, note mai bune, prezență mai consecventă la ore, atitudini și comportamente pozitive, o mai bună implicare în programele educative.

Școlile au încercat întotdeauna să-i implice pe părinți în educația copiilor lor, dar, în lume, eforturile lor par să se fi intensificat în ultimii ani. Strategiile obișnuite și vizibile sunt discuțiile dintre părinți-

profesori, școlile deschise, asociații și organizații părinți-profesori și consilii școlare consultative. Asociațiile și organizațiile părinți-profesori variază părinții în activitățile școlare, pentru a aborda orice tip de problemă. În multe cazuri, eforturile asociațiilor de strângere de bani se materializează în achiziția de materiale didactice și echipamente. Fondurile strânse de asociațiile de părinți-profesori dau posibilitatea realizării unor acțiuni educaționale, cum ar fi excursii școlare sau reprezentații teatrale.

Cercetătorii observă însă că participarea acestor asociații nu este aproape deloc vizibilă în dezbaterile privind finanțarea școlară, curricula sau probleme de guvernare școlară.

În unele școli, părinții îi meditează pe elevi după orele de școală, servesc ca asistenți în clase, participă la discuțiile cu profesorii de după-amiază, pentru a afla cum să-și ajute mai bine copiii să reușească în școală, și organizează acțiuni educative speciale. În România, în cadrul a diferite programe sau proiecte de asistență socială, s-au constituit asociații voluntare care își propun să acționeze în mai multe direcții pentru sprijinirea școlilor: asigurarea bazei materiale și a mijloacelor de învățământ necesare, acordarea de suport social copiilor săraci din familii defavorizate, educația/autoeducația părinților, atragerea sprijinului unor asociații nonguvernamentale, prestarea unor servicii pentru instituțiile de învățământ. “Există centre (Cluj, Oradea, Timișoara) cu programe destinate copiilor cu nevoi speciale și/sau acelor copii care provin din familii defavorizate, în asociații cu organizații nonguvernamentale și confesionale (...) Putem aminti și inițiative prin care asociațiile de părinți sprijină familii cu mulți copii (de exemplu, proiectul Jibou-Sălaj)” (ANGHEL, F., 1998,).

Ballantine, J. (1993) oferă următoarele sugestii practice pentru a-i încuraja pe părinți să se implice în activitățile școlii, în condițiile în care unii părinți poate că nu au avut ei înșisi experiențe școlare pozitive:

- ✚ să se organizeze seminarii sponsorizate de școală despre cum să-ți ajuți copiii la teme;
- ✚ să se trimită note zilnice părinților în care să fie sfătuiți cum să-și ajute copiii din punct de vedere școlar;
- ✚ să se trimită părinților scrisori de încurajare pentru performanțele elevului sau și aprecieri pentru participarea la programe școlare. Aceste scrisori să fie scrise pe înțelesul părinților;
- ✚ părinții să fie implicați în planificarea activităților școlare;
- ✚ să fie invitați părinții care aparțin unor diverse etnii și culturi să-și prezinte tradițiile și vestigiile culturale în fața elevilor școlii;
- ✚ clasele să fie decorate cu obiecte din cultura mediilor de proveniență a elevilor.

Implicarea părinților joacă un rol important în eforturile de reorganizare a școlilor, mai ales prin participarea lor în consiliile de administrare. Acest tip de participare este bazat pe trei idei larg acceptate: în primul rând, oficialitățile publice pot să fie trase la răspundere, în al doilea rând, părinții au acordat școlilor dreptul de a acționa în numele lor (in loco parentis) și, în sfârșit, părinții au dreptul și responsabilitatea de a-și organiza și expune ideile lor cu privire la educație.

Oferirea de servicii pentru familii prin intermediul școlilor reprezintă o altă strategie de sprijinire și, totodată, de atragere a părinților defavorizați social-economic să participe la viața școlii în care învață copiii lor. Pe măsură ce bugetele școlilor s-au micșorat în ultimul deceniu, în lume, unele agenții pentru sănătate și servicii sociale au început să colaboreze cu școlile pentru a crea o servire unică în așa-zisele școli de servicii complete. Aceste școli oferă multiple servicii pentru copii și familiile lor. Centrele de sănătate de pe lângă școli oferă servicii precum examinările de sănătate, consiliere în privința greutății și medicamentatiei, tratamentul bolilor și a altor leziuni ușoare și testarea pentru sarcină și alte boli cu transmitere sexuală. Succesul acestora și a altora depinde de mai mulți oameni. Profesorii, familiile, administratorii, furnizorii de servicii sociale și medicale trebuie să colaboreze pentru a maximiza avantajele tuturor acestor eforturi. Când fac acest lucru, cresc șansele copiilor de a trăi și învăța într-un mediu sănătos.

Practicarea parteneriatului educativ dintre școlile publice și agenții economici locali există de mult timp în lume. Modalitățile în care agenții economici au înțeles să sprijine școlile au fost foarte diverse.

În unele locuri, agenții economici au sponsorizat pregătirea directorilor de școli și crearea unei bănci de date care să permită conectarea școlii la resursele informaționale ale comunității locale. Alții au oferit consiliere profesională pentru elevi și au furnizat școlilor echipamente pentru laboratoare și calculatoare. Au fost sponsorizate programe care să permită reducerea numărului de elevi în sălile de clasă sau au fost oferite profesorilor sponsorizări pentru participarea la diferite conferințe sau mese rotunde legate de perfecționarea lor profesională. Au fost și cazuri când s-au instalat telefoane în sălile de clasă, astfel încât părinții să poată comunica cu profesorii în mod direct. Unele companii private au oferit elevilor posibilitatea de a utiliza, sâmbăta, laboratoarele firmei, sub supravegherea profesorilor de științe, în cadrul unor lecții care aveau nevoie de asemenea resurse. Au fost și practici care au trezit scepticismul în legătură cu acest parteneriat: de exemplu, condiționarea furnizării gratuite a unui computer pentru școală de achiziționarea de către părinți a produselor firmei, până la o anumită valoare; sau oferirea gratuită a unor dulciuri acelor copii din clasa I care pot face dovada că pot citi texte cu reclame pentru produsele firmei. Există discuții legate de posibilitatea ca interesele agenților economici care sponsorizează școala să influențeze într-o măsură nepermis de mare conținutul și obiectivele educative ale școlii respective. Încercările de a folosi managementul bazat pe parteneriatul local pentru a schimba structura de bază a școlilor a ridicat probleme serioase privind măsura în care opinia publică este de acord cu scopurile și metodele restructurării școlilor, în funcție de interesele partenerilor economici.

Unul dintre principiile de bază ale parteneriatului trebuie să fie acela potrivit căruia trebuințele educative ale elevilor reprezintă centrul de interes al oricărui parteneriat educațional. Parteneriatul cu agenții economici locali presupune din partea școlilor o deosebită grijă în asigurarea unor condiții prealabile ale colaborării (S. IOSIFESCU, 2001):

- + stabilirea priorităților pe care școala dorește să le acopere prin intermediul parteneriatului;
- + identificarea agenților economici cu valoare de parteneri potențiali ai școlii;
- + negocierea finalităților comune care pot sta la baza parteneriatului;
- + clarificarea condițiilor concrete pentru derularea efectivă a parteneriatului;
- + conceperea și valorificarea unor activități/proiecte în regim de parteneriat.

Implicarea întregii comunități presupune o bună comunicare, sincronizare flexibilă, o abordare mai puțin oficială și ajutor practic. Acestea vor ajuta toți părinții și profesorii să lucreze mai bine împreună. Dacă angajați un mediator școlar, acesta poate fi un instrument cheie în abordarea familiilor defavorizate. De exemplu, el îi poate ajuta să contacteze alte instituții care pot fi capabile să le rezolve problemele familiale.

II.4. Cultura organizațională

“Școala perfectă” se caracterizează prin utilizarea eficientă a resurselor disponibile, îndeosebi a resurselor umane care, atunci când sunt utilizate pe măsura posibilităților lor, au sentimentul că lucrează relaxat, iar tensiunile interne se reduc la minimum; nu mai puțin importantă este introducerea în școală a noilor tehnologii pentru învățare; tehnologia permite profesorilor să creeze propriile materiale multimedia și poate ajuta la rezolvarea problemei calității educației prin predarea la distanță; crearea tuturor facilităților tehnice pentru exercitarea profesiei didactice creează profesorilor un sentiment de satisfacție profesională și îi stimulează să se manifeste creativ.

Coeziunea internă a colectivului care compune o organizație școlară, exprimată prin atracția membrilor ei pentru viața organizației și prin disponibilitatea fiecăruia de a ceda o parte din gratificările, opiniile și avantajele personale în favoarea grupului ce compune organizația, reprezintă o altă condiție importantă pentru sănătatea unei organizații.

Organizațiile puternice manifestă autonomie în rezolvarea problemelor create de anumite solicitări care vin din exterior, astfel încât răspunsul la aceste solicitări să nu fie nici o reacție de pasivitate,

nici de revoltă, și nici de pentru însăși existența organizației. Ele dispun de adaptabilitate, exprimată prin disponibilitatea de a-și restructura punctele de vedere și modalitățile de acțiune atunci când apar conflicte între vechile maniere de răspuns la cerințele mediului și noile probleme; dispun de structuri și proceduri alternative de rezolvare a problemelor, puse la punct din timp, sunt capabile să inventeze, să implementeze și să evalueze consecințele exacte ale soluțiilor găsite.

Cultura organizațională a școlii se referă la valorile, atitudinile, credințele, normele, tradițiile și obiceiurile care s-au format de-a lungul timpului într-o anumită unitate școlară și s-au transmis din generație în generație celor care fac să funcționeze instituția școlară respectivă. Este important de cunoscut, întrucât caracterizează o anumită “ambianță valorică” în care se desfășoară activitatea educativă într-o școală și care este de natură să influențeze mintea elevilor. O cultură organizațională sănătoasă corelează pozitiv cu motivația superioară de învățare a elevilor și cu satisfacția profesională a cadrelor didactice.

Cultura organizațională a școlii poate fi definită ca fiind “ansamblul valorilor, credințelor, aspirațiilor, așteptărilor și comportamentelor conturate în decursul timpului în fiecare organizație, care predomină în cadrul său și-i condiționează direct și indirect funcționalitatea și performanțele” (NICOLESCU O., VERBONCU).

Specificul culturii școlii ca organizație socială poate fi analizat prin referire la următoarele niveluri și totodată aspecte de conținut ale ei: presuposițiile de bază, valorile culturii școlii și normele culturii școlii.

Valorile culturii școlii exprimă opiniile cele mai răspândite într-o unitate școlară cu privire la ceea ce este dezirabil pentru ca școala respectivă să fie mai performantă. Ele exprimă orientarea personalului școlii spre inovație sau spre conservatorism, orientarea spre calitatea procesului de învățământ sau spre îndeplinirea formală a obligațiilor, preferința pentru acțiune sau pentru expectativă, atitudinea de respect sau de indiferență față de instituția din care fac parte, atașamentul profesional înalt sau scăzut, aprecierea excelenței academice, ori preferința pentru colegii dispuși spre compromis etc.

La nivelul școlii funcționează mai multe modalități de producere, susținere și impunere a valorilor:

- ✚ ceremonii și ritualuri (de recunoaștere a performanțelor academice, privind activitatea cadrelor didactice, legate de comunitatea școlii – de exemplu, serbări, “ziua școlii” etc. – ritualuri manageriale – de exemplu, sedințe-ritualuri de deschidere sau de închidere a anului școlar, tradiții în relațiile cu părinții – de exemplu “zile deschise”, adunări ș.a.

- ✚ mituri referitoare la “eroii” instituției sau la instituția însăși, prin care se impun în viața școlii anumite modele demne de urmat sau se atrage atenția asupra unor comportamente indezirabile (de exemplu, mitul vreunui profesor vestit al școlii, mitul “profesorului erou”). Alteori se creează mituri referitoare la soluții care ar rezolva toate problemele școlii: mitul reformei, mitul modelelor occidentale, mitul descentralizării manageriale, mitul noilor tehnologii ș.a.

Normele comportamentale organizaționale reprezintă o altă formă de manifestare a culturii organizaționale școlare. Ele pot fi:

- ✚ norme formale – referitoare la comportamentul personalului școlii în situații care au implicații semnificative asupra performanțelor unității școlare; sunt cuprinse în regulamente de ordine interioară sau în unele decizii adoptate de conducerea școlii;

- ✚ norme informale – stabilite de-a lungul timpului de personalul însuși, în mod spontan, neînscrise în vreun regulament, dar care stabilesc modalități de comportare în diferite situații umane, de mare importanță pentru ei toți; ele exprimă, de exemplu, “ce nu se face”: de exemplu “să-ți critici colegii în fața părinților, a elevilor”, “să umbli cu reclamații la director” etc.

Cultura organizațională a elevilor se poate referi la modul de a vorbi cu colegii, ori cu alte persoane din școală, modul de a se îmbrăca, preferințele muzicale sau pentru anumite jocuri, dar mai ales pentru diverse strategii de adaptare la instituția școlii și pe care elevii și le împărtășesc unii altora sau

le dobândesc prin experiență personală. Când intrăm într-o școală sau observăm jocurile din curtea școlii, vedem cum se manifestă această subcultură specifică.

Normele care controlează comportamentul membrilor grupurilor de prieteni sunt puternice. Este suficient să se observe conformismul în îmbrăcăminte, gesturi, limbaj și argou, pentru a se descoperi ce este acceptabil în interiorul grupurilor de elevi dintr-o anumită școală.

Chiar și în jocuri, copiii învață să interacționeze cu prietenii lor în conformitate cu anumite reguli și să se exprime, pe rând, verbal și nonverbal. Ei vor utiliza aceste comportamente în cursul contactului lor formal cu lumea adultă. Aceste comportamente se constituie într-un agent socializator important în viața unui copil.

Cultura organizațională a elevilor dintr-o școală reflectă comunitatea socială imediată în care este plasată școala și caracteristicile specifice ale elevilor care o frecventează. Ea este legată de grupul celor de aceeași vârstă și din aceeași comunitate socială. Profesorii sunt considerați “diferiți” de elevi; în jurul lor circulă diferite zvonuri și li se dau adeseori porecle cunoscute doar de copii.

Specificul culturii organizaționale a elevilor dintr-o școală se explică prin două categorii de factori: influența grupurilor de prieteni din interiorul mediului școlar și necesitatea însușirii unor strategii de adaptare la instituția școlii.

În vederea promovării responsabilității la nivelul societății civile trebuie promovat, de instituțiile educaționale, un parteneriat activ al tuturor actorilor locali implicați în procesul educațional. Este recomandată, în acest sens, crearea unei rețele de parteneriat educațional, în cadrul căreia să se promoveze autonomia, diversitatea prin solidaritate, dar și reducerea carențelor sociale din cadrul comunității în vederea promovării educației.

Participarea la procesul decizional și la cel educațional nu trebuie să se limiteze la nivelul colectivității locale, acesta trebuie să depășească granițele comunei sau orașului, să fie promovat la nivel regional.

Imaginea organizațiilor publice cu vocație națională este foarte importantă pentru funcționarea lor în cadrul societății. Cu atât mai mult se impune acest lucru în cazul organizațiilor din sfera educației, sănătății, culturii, siguranței și apărării naționale, a căror situație în social conferă imaginii lor publice un grad înalt de relevanță. Organizațiile enumerate mai sus nu pot funcționa eficient în societate decât dacă se bucură de o largă susținere socială, determinată în primul rând de încrederea populației în aceste organizații; încredere condiționată, la rândul ei de modul în care aceste organizații sunt percepute în societate. În această situație se pot identifica numai două alternative realiste: organizațiile sunt percepute ca parteneri sociali viabili, credibili, care gestionează eficient resursele societății, sau sunt percepute ca parteneri sociali, neviabili, care risipesc resursele societății, fără rezultate substanțiale în folosul acesteia.

Relațiile publice ale unei organizații privesc organizarea și administrarea sistemului complex de relații comerciale, economice, politice, administrative, sociale, mediatice, culturale etc în care organizația este implicată, pentru a-l face să lucreze pentru sine sau pentru a-l împiedica împotriva sa. Relațiile publice reprezintă un filtru al comunicării organizației, filtru care lasă să treacă și chiar amplifică circulația mesajelor favorabile, și, totodată, împiedică sau atenuează impactul mesajelor nefavorabile.

III. Rolul proiectelor educaționale în cadrul Liceului Tehnologic Petre Ionescu Muscel

III.1. Prezentarea Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel

UNITATEA ȘCOLARĂ: Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel

ADRESA UNITĂȚII

localitatea Domnești , județul Argeș
Adresă: Domnești Bd Vlaicu Voda Nr. 2.
Telefon: 0248269963
E-MAIL:

LOCALIZAREA GEOGRAFICĂ A ȘCOLII:

REGIUNEA SUD-MUNTENIA

La 1 septembrie 1961 a luat ființă Liceul Teoretic din Domnești. Ca director, Elisei Avram se va ocupa de asigurarea bazei materiale a noii unități de învățământ. Prin urmare, va lua cele 3 săli de clasă de la fosta școală de fete din centru, dându-le liceului pentru anul I (clasa a VIII-a). Va lua legătură cu Petre Preda și Elisabeta Gh. Ardei - proprietarii a două imobile din centrul comunei - cu care va încheia contracte de închiriere pe 5 ani. Localul lui Petre Preda va fi transformat în internat pentru fete, iar cel al Elisabetei Ardei, în internat pentru băieți (la etaj).

În 1963 a început construcția actualului local al liceului. La stabilirea locului unde să fie amplasat liceul, au fost discuții contradictorii: unii susțineau să se facă în centrul comunei, pe terenul unde au fost casele lui Luca Paul, alții pledau pentru locul unde s-a construit ulterior ocolul silvic, iar cei mai mulți au susținut ca noua clădire a liceului să se construiască pe terenul actual, pe care era hotărât încă din 1941 să se construiască un grup școlar care să cuprindă toate școlile din comună și o școală de agricultură, așa cum prevedea testamentul proprietarului moșiei Domnești, Iancu Negulici. El a lăsat toată moșia, 26 ha, Casei Școalelor. Pentru construcția acestui grup școlar s-a dat decizia ministerială nr.61075 din 1942 și dacă n-ar fi venit războiul, s-ar fi construit.

Liceul nostru recrutează elevi cu vârste cuprinse între 3 și 19 ani din întreg județul. Programele de învățare se armonizează cu obiectivele strategice și cu valorile școlii. Toate activitățile de învățare sunt planificate și structurate pentru a promova și încuraja învățarea individuală centrată pe elev, precum și învățarea în cadrul unui grup sau învățarea în diferite contexte. Profesorii/instructorii folosesc măsuri eficiente și selectează o gamă variată de resurse și materiale, astfel încât elevii să-și poată atinge potențialul, să li se ofere sprijin în funcție de diferitele lor nevoi și să li se asigure egalitatea șanselor. Elevii primesc în mod regulat feedback și informații privind progresul realizat, sunt încurajați să își asume responsabilitatea pentru propriul proces de învățare (sunt conștienți pentru propriile puncte tari și puncte slabe). O altă preocupare importantă a colectivului nostru didactic constă în asigurarea calității în educație și formare profesională și în același timp auto-evaluarea actului didactic în funcție de descriptorii de performanță și urmărirea planului de îmbunătățire. Liceul nostru și-a ales un patron spiritual, un nume mare al Domneștiului marele

profesor Petre Ionescu Muscel □. Inspector general al Băncilor Populare din România, prof.univ.dr.Petre Ionescu-Muscel □ prefectul judetului Muscel în perioada interbelică si numismat. Ansamblul CETINA a luat locul III la Concursul Judetean de Dans Popular, Mioveni, faza judeteana 11.04.2009

Pornind de la premisa ca educatia trebuie sa se manifeste in permanenta ca o actiune unitara, coerenta, ca activitatea care se realizeaza in gradinita nu poate fi separata, izolata de alte influente educative ce se exercita asupra copilului si nu poate face abstractie de toate acestea, se impune o stransa interdependenta intre mediul educativ oferit de gradinita , mediul familial si mediul socio- economic din care acesta provine.

In acest sens, in concordanta cu Strategia in domeniul Educatiei Timpurii, dar si cu documentele internationale promovate si la care Romania este semnatară (Conventia pentru Drepturile Copilului, Tinte pentru Dezvoltare ale Mileniului III etc.), toate programele de educatie timpurie se vor adresa nevoilor multiple ale copilului, tinand cont de sanatate, nutritie, educatie timpurie, stimularea psiho- sociala si, in acelasi timp, intarind rolul mediului in care traieste copilul.

Pe parcursul ultimilor ani, sunt remarcabile programele guvernamentale si nonguvernamentale care au incercat sa solutioneze probleme specifice educatiei copiilor prescolari, cu efecte pozitive care pot oferi modele pentru parteneriatul intre societatea civila, autoritati locale, institutiile de educatie formala si non formala si factorii decizionali.

In scopul realizarii dezideratelor stabilite prin politicile educationale se insista, asadar, pe dezbaterea unor probleme care vizeaza managementul institutiilor de invatamant prescolar, curriculum-ul prescolar, strategiile didactice utilizate, relatiile pedagogice intrainstitutionale si extrainstitutionale, parteneriatele si relatiile comunitare etc. Nevoia cunoasterii acestor aspecte vine ca o consecinta fireasca a transferului de responsabilitate si decizie de la nivel centralizat, la nivelul fiecarei unitati de invatamant, ca urmare a procesului de descentralizare.

O gradinita comunitara activa si deschisa catre comunitate, presupune:

- o gradinita in care cadrele didactice inteleg ca educatia nu se limiteaza doar la copii si la programele de invatamant, ci si la programe educative in afara orelor si la programe destinate celorlalti membri ai comunitatii;
- o gradinita care foloseste resursele materiale si umane de care dispune pentru a oferi programe si servicii catre toti membrii comunitatii, dincolo de educatia formala oferita la clasa;
- o gradinita care dezvoltă programe si servicii destinate comunitatii, raspunzand nevoilor educative ale membrilor din comunitate;
- o gradinita care atrage alti parteneri (membri ai comunitatii si alte institutii locale) pentru initierea unor actiuni de interes public sau pentru programe de educatie a membrilor comunitatii;

Astfel de activitati presupun utilizarea unor metode activ- participative de implicare a copiilor, multe actiuni se desfasoara in afara gradinitei – in comunitate – actiuni cu impact comunitar (actiuni ecologice, sanitare, campanii pentru dezvoltare comunitara etc.).

Rolul directorului de gradinita este si acela de a spori si accentua colaborarea cu o serie de factori educativi: parinti si alte institutii ale comunitatii locale, nationale si internationale. Cadrele didactice din Gradinita cu Program Normal Domnesti au derulat si deruleaza si in prezent proiecte si parteneriate educationale in care sunt implicati si alti factori educativi, creand astfel un mediu bazat pe valori morale pozitive in care fiecare copil sa poata deveni un model pentru societate.

Actul educational are o eficienta sporita daca este implicate si familia, cu conditia de a se stabili un cod unitar de cerinte. In urma colaborarilor constante cu parintii, acestia au posibilitatea de a-si cunoaste mai bine copiii si modul acestora de manifestare in cadrul grupului, isi insusesc procedee educative adecvate pe care le pot aplica in educatia copilului.

Putem gasi impreuna solutii potrivite in preintampinarea si depasirea dificultatilor in educatie? – Cu siguranta, DA!

Voi prezenta in continuare cateva dintre proiectele initiatе si derulate de gradinita noastra.

I. PROIECT DE PARTENERIAT EDUCATIV:

“O viata fara violenta”

ARGUMENT:

Consecințele violenței în familie asupra sănătății victimelor, dar și asupra demnității umane aduc prejudicii grave generațiilor viitoare. În România statisticile înregistrate la nivelul ANPF se prezintă astfel: în anul **2007, pînă la sfârșitul trimestrului trei**, au fost comise **6717 acte de violență în familie**, care au avut drept consecință **103 de decese. 56% dintre victime** provin din mediul urban și **44% din mediul rural. 25% sunt de gen masculin și 75% de sex feminin.**

Considerăm că este deosebit de importantă schimbarea mentalității victimelor violenței domestice, mai ales prin utilizarea sistemului educativ. Echipa de proiect este constituită din educatoare obișnuite cu voluntariatul. Ei au fost informați de către echipa de proiect despre derularea campaniei *Say NO to Violence against Women- Spune NU violenței împotriva femeilor*-inițiată la nivel mondial de către UNIFEM –Fondul de Dezvoltare al Națiunilor Unite destinat Femeilor, al cărei website este : www.saynoviolence.org . Ca urmare, aceste cadre didactice, au decis să inițieze un proiect de educație pentru dezvoltare comunitară sub forma unei campanii la nivelul județului Buzău, propunându-și să răspundă următoarelor întrebări:

- Câte persoane care au fost victime ale violenței în familie nu apar în statistici?
- Victimele știu la cine să apeleze? Care este legislația? Cine le protejează?
- Cum trebuie să procedeze într-o astfel de situație?

PARTENERI

- CENTRUL DE ASISTENȚĂ PSIHO-PEDAGOGICĂ, PROF. N.A-elaborarea chestionarelor, participarea la conferință;

- FUNDAȚIA SF. PARASCHIVA- PREOT GULIE M.-imprimarea unor tricouri, tipărirea unor pliante, afișe, participarea la conferință;
- ASOCIAȚIA COPIILOR ABANDONAȚI-statistici, participarea la conferință;
- DIRECȚIA DE MUNCĂ SI PROTECȚIE SOCIALĂ- suport logistic,
- JURIST CRACIUN GABRIEL- prezintă legislația;
- CMI-URI ȘI CMS-URI- informații medicale;
- IJP ARGES- materiale informative, autorizarea marșului NONVIOLENȚEI;
- PRIMĂRIILE ȘI CONSILIILE LOCALE DIN LOCALITĂȚILE: DOMNEȘTI, , - participarea prin reprezentanți la acțiunile din program; GPN NR. 2- DOMNEȘTI - spațiu pentru conferință, auditoriu de cel puțin 50 de persoane, implicarea în campanie a personalului didactic;

ROLUL PARTENERILOR:

- ❖ Creșterea nivelului de pregătire a capitalului uman cu privire la cunoașterea semnificației „violentei domestice”, la amploarea fenomenului la nivel mondial și național, a cadrului legislativ din România, a instituțiilor și serviciilor ce vin în sprijinul victimelor violentei domestice ;
- ❖ Popularizarea la nivelul județului Buzău a derulării campaniei „O viață fără violență”;
- ❖ Implicarea unor factori ai comunității locale în pregătirea și desfășurarea acțiunilor din cadrul campaniei;
- ❖ Documentarea populației din zona în ceea ce privește modul de combatere a violentei în familie, forurile care se ocupa de combaterea acesteia la nivel local ,județean si national.
- ❖ Sensibilizarea opiniei publice în acest sens.
- ❖ Schimbarea atitudinii locuitorilor județului Buzău, a comunitatii locale si a autoritatilor în ceea ce privește violența în familie.

REZULTATE:

- Realizarea de materiale informative despre proiect si activitatile sale și popularizarea lor în cadrul comisiilor și cercurilor pedagogice;
- Constituirea unui “punct de documentare” pentru proiectele viitoare;
- Realizarea inventarului de bune practici din cadrul proiectului.
- Inițiative de proiecte comunitare bazate pe voluntariat;
- Promovarea obiectivelor campaniei și mediatizarea în presa locală scrisă a tuturor acțiunilor. La finalizarea proiectului se va organiza o expoziție cu produsele proiectului din fiecare școală, cu imagini și exemple de bună practică și o sesiune de comunicări care vor evidenția progresele înregistrate ca efect a implementării proiectului.

II. PROIECT DE PARTENERIAT EDUCATIV:

„Fii bun cu alții și alții vor fi buni cu tine”

ARGUMENT:

În urma observării comportamentului copiilor și a discuțiilor purtate cu părinții acestora, am constatat că este necesar să le oferim prilejul de a cunoaște situația unor semeni aflați în dificultate și să găsim împreună soluții pentru a-i putea ajuta.

Suntem conștienți de faptul că numai prin intermediul interacțiunii sociale copiii-copii, copiii-adulți,

prin transmiterea unor mesaje pozitive si puterea exemplului personal vom reusi sa educam copiii impotriva discriminarii de orice natura.

Pentru a putea face acest lucru, trebuie sa constientizam modul in care prejudecatile si discriminarea actioneaza in societate si sa putem reflecta asupra ideilor preconcepute pe care poate si noi le-am preluat pe parcursul vietii noastre.

Ca educatori, avem responsabilitatea sa infruntam ignoranta si prejudecata si sa ne asiguram ca prejudecatile si stereotipurile nu sunt transmise de la o generatie la alta.

PARTENERI:

- Gradinita DOMNESTI – ARGES
- Consiliul DOMNESTI – Judetul ARGES
- Parohia “Banu” DOMNESTI
- Fundatia “Sfantul PARASCHIVA” –
- Parintii prescolarilor.

ROLURILE PARTENERILOR:

- ❖ Sa organizeze activitati comune (spectacole cu ocazia sarbatorilor religioase)
- ❖ Reprezentantii bisericii vor participa la manifestarile organizate de gradinita (deschiderea/ incheierea anului scolar, sfintirea localului, campanii de colecta a unor produse alimentare, obiecte de imbracaminte si jucarii);

REZULTATE:

copiilor le pasa de viata comunitatii;

copiii se simt responsabili pentru imbunatatirea vietii in comunitate;

copiii se simt capabili sa deruleze mici actiuni comunitare; ei au devenit constienti de faptul ca, pentru marea majoritate a problemelor cu care se confrunta o comunitate, exista solutii locale, realizabile de catre membrii comunitatii, fara nici o interventie din afara. Mai mult decat atat, acestia pot initia colaborari si pot atrage interventii externe.

III. PROIECT DE PARTENERIAT EDUCATIV:

„Stop accidentelor rutiere. Viața are prioritate”

ARGUMENT:

Pentru fiecare dintre noi circulația rutieră este o parte importantă din viața de zi cu zi. Indiferent dacă suntem adulți sau copii, conducători auto sau pietoni, cunoașterea regulilor de circulație este necesară pentru protejarea propriei vieți în fața pericolelor străzii. Conștientă fiind de responsabilitățile deosebite ce ne revin pentru a le oferi copiilor cunoștințe în domeniul prevenirii accidentelor, consider că grădinița și poliția rutieră trebuie să formeze o echipă unită pentru a ajuta copiii, cât mai de timpuriu, să învețe și să respecte regulile de circulație și de securitate rutieră. Așadar, acest proiect educativ are o motivație foarte importantă: **prevenirea accidentelor rutiere în rândurile copiilor preșcolari**. Necesitatea elaborării unui proiect la nivelul grupei.

Componentă a Educației pentru societate, Educația rutieră reprezintă unul dintre elementele esențiale ale civilizației moderne. Datoria oricărui cetățean este de a respecta regulile de circulație și, în același timp, de a participa, în mod conștient, la stimularea interesului celorlalți membri ai societății pentru cunoașterea și respectarea acestor reguli.

Pornind de la adevărul că “în circulația rutieră e de ajuns - uneori - să greșești o singură dată pentru ca a doua oară nu mai ai când”, am gândit elaborarea acestui proiect pentru a intensifica activitatea de sprijinire a copilului preșcolar în dobândirea de cunoștințe, capacități și deprinderi care să-i permită adaptarea cu ușurință la condițiile de mic pieton.

Abordarea actului de învățare a acestor reguli de circulație, prin prisma strategiilor didactice specifice învățământului preșcolar a fost mobilul care a condus la elaborarea acestui proiect.

2. Considerente teoretice privind educația rutieră și importanța abordării acesteia la vârste timpurii. Reforma în învățământ ce se preconizează a fi parcursă de orice dascăl, pune în fața acestora multiple provocări în abordarea procesului de învățământ. Găsirea celor mai adecvate strategii în realizarea educației rutiere la vârste timpurii este o provocare pentru noi, educatoarele.

Pornind de la particularitățile psihice ale vârstei preșcolare: receptivitate sporită la tot ce este nou, învățarea prin imitație, curiozitate, dorința de a fi “ca cei mari”, precum și de la faptul că mare parte a timpului copilul o petrece în grădiniță, este important să se găsească soluții optime de valorificare a posibilităților native ale acestuia și să se creeze un mediu educațional adecvat.

FAZELE PROIECTULUI

FAZA I

ALEGEREA SUBIECTULUI: S-a realizat de către educatoare și copii, în urma unei întâmplări relatate de părinții unui copil din grupă. Impresionați de cele povestite, copiii s-au arătat dornici să știe cât mai multe pentru a fi în siguranță pe stradă, ca pieton, dar și despre rolul polițistului în viața fiecăruia. De aceea am denumit proiectul: “PRIETENUL MEU, POLIȚISTUL”. Pentru început, am efectuat o evaluare a cunoștințelor copiilor, prin discuții libere, sesizând, totodată, lipsa unor aspecte circumscrise domeniului.

DIRECȚII DE DEZVOLTARE: au fost gândite astfel încât să răspundă interesului copiilor, să implice cât mai multe și diverse resurse materiale și umane.

Pentru părinți, s-a redactat și afișat un anunț prin care sunt informați despre intenția noastră de a desfășura un proiect cu tema: “PRIETENUL MEU, POLIȚISTUL”. Anunțul oferea informații despre coparticipanții la proiect, vizitele pe care intenționăm să le efectuăm, materialele de care avem nevoie.

CREAREA CENTRULUI TEMATIC SI PROCURAREA MATERIALELOR PENTRU PROIECT.

În sală se vor expune imagini, cărți, pliante cu un conținut adecvat educației rutiere. Centrul tematic și materialele ne ajută să stabilim inventarul de probleme și, în raport de acesta, inventarul de activități. Am stabilit când și unde vor avea loc întâlnirile cu reprezentanții poliției locale.

DISCUȚII CU PERSOANELE IMPLICATE.

În vederea bunei derulări a proiectului, am organizat o întâlnire cu toți părinții pentru a le explica în ce constă ajutorul pe care ni-l pot oferi. Am luat legătura cu POLITIA, printr-o scrisoare de intenție.

Este intervalul în care are loc activitatea practică a copiilor, documentarea și investigarea.

Categoriile de activități planificate corespund cerințelor programei; am selectat mijloacele de realizare, ținând cont de preferințele copiilor, de resursele materiale procurate și de cele posibil de procurat, dar și pentru a face cât mai atractivă tema proiectului.

Se vor realiza și lucrări practice: pictură, colaje, machete, care vor reliefa imaginația, fantezia, creativitatea copiilor.

- Expoziții cu lucrările copiilor;
- Album de fotografii din timpul derulării proiectului;
- Activități demonstrative: “Prietenul meu, polițistul”;
- Concurs pe teme de circulație;
- Sceneta: “Semaforul”.

În perioada următoare, la solicitarea noastră, vom desfășura, împreună cu educatoarele, vizite, activități, întâlniri cu reprezentanți ai Poliției.

Suntem mici, dar dorim și noi să cunoaștem și să respectăm regulile de circulație, pentru a ne forma o conduită de circulație corectă. De aceea, vă rugăm să ne sprijiniți în activitatea noastră, prin procurarea oricăror materiale pe care

PARTENERI

- Gradinita **DOMNEȘTI**
- Inspectoratul de Poliție al Județului ARGES, Serviciul Poliția Rutieră. **DOMNEȘTI**
- Parintii prescolarilor.

ROLURILE PARTENERILOR:

- ❖ Sa organizeze activitati comune
- ❖ Sa asigure materiale didactice sugestive pentru temele propuse
- ❖ Sa evalueze si sa mediatizeze rezultatele proiectului.

REZULTATE:

- Realizarea unor expoziții cu lucrări ale copiilor;
- Realizarea unui album cu fotografii din activitățile desfășurate;
- Organizarea de concursuri, jocuri de rol etc., pe teme rutiere;
- Participarea părinților, alături de copii, la activitățile proiectului;
- *Tehnici de monitorizare:* fotografii din timpul activităților, completarea în jurnalul grupei, realizarea unui „dicționar de circulație”, ilustrat de copii.

GRĂDINIȚE ÎNFRĂȚITE”

III.2. Proiect educational

„Tradiții și valori culturale românești transmise și păstrate prin intermediul copiilor”

- Grădinița cu P.P., „O lume minunată” – Curtea de Argeș
- Director :Prof inv Tatiana Mihai
- CADRELE DIDACTICE DIN UNITATE ȘI GRUPELE DE PREȘCOLARI
- Grădinița cu P.P. „Academia Piticilor” – Curtea de Argeș
 - o Director: Teodora Tărceatu
- CADRELE DIDACTICE DIN UNITATE ȘI GRUPELE DE PREȘCOLARI
- G.P.N. Petrosani Traistaru Maria

III.2. Proiect educational

„Tradiții și valori culturale românești transmise și păstrate prin intermediul copiilor”

„GRĂDINIȚE ÎNFRĂȚITE”

- Grădinița cu P.P., O lume minunată”– Curtea de Argeș
 Director :Prof inv Tatiana Mihai
CADRELE DIDACTICE DIN UNITATE ȘI GRUPELE DE PREȘCOLARI
- Grădinița cu P.P. “Academia Piticilor” – Curtea de Argeș
 o Director: Teodora Tărceatu
CADRELE DIDACTICE DIN UNITATE ȘI GRUPELE DE PREȘCOLARI
- **G.P.N. Petrosani** Traistaru Maria
- Grădinița cu P.P. nr.10 Borșa
 ▪ Director . prof.înv.preșc.Rațiu Nicoleta
CADRELE DIDACTICE DIN UNITATE ȘI GRUPELE DE PREȘCOLARI

GRUP ȚINTĂ:

- Educatoarele și preșcolarii de la Grădinița cu P.”P. O lume minunată”– Curtea de Argeș
- Educatoarele și preșcolarii de la Grădinița cu P.P. “Academia Piticilor”– Curtea de Argeș
- Educatoarele și preșcolarii de la Grădinița cu P.P. NR.10 - Borșa
- Educatoarele și preșcolarii G.P.N. Petrosani

PERIOADA DE DERULARE A PROIECTULUI:

mai 2013– iunie 2014, cu posibilitate de prelungire.

ARGUMENT

Educația este sufletul unei societăți, transmis din generație în generație.

Tradiția este “cheia” ce deschide calea spre fericirea și dăruirea poporului. Valoarea și averea unui popor sunt tradițiile. Ele sunt ca temelie unei case. Tradițiile păstrate în zilele noastre le vom transmite generațiilor viitoare.

Pentru ca aceste tradiții și valori să fie cunoscute și de copiii am considerat ca fiind util să stabilim un schimb de experiență cu grădinița din Borșa - Maramureș.

SCOPUL:

- Promovarea schimbului de experiență interculturală în vederea dobândirii unei imagini complete în ceea ce privește instituțiile de învățământ preșcolar.
- Îmbunătățirea pregătirii teoretice în vederea desfășurării unui proces instructiv-educativ de calitate în scopul dezvoltării personalității copilului.
- Asigurarea calității în educație.

OBIECTIVE GENERALE:

- Perfecționarea competențelor în proiectarea curriculară.
- Dezvoltarea competențelor în elaborarea parteneriatelor.
- Dezvoltarea competențelor și abilităților de utilizare a tehnologiilor moderne.
- Diseminarea experienței parteneriale.

RESURSE UMANE:

- Educatoarele din Curtea de Argeș și Borșa
- Copiii din grădinițele înfrățite
- Experți de la instituții culturale
- Părinți

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Promovarea schimbului de experiență.
- Promovarea rapoartelor de colaborare.
- Cunoașterea reciprocă a unor metode utilizate în activitatea didactică.
- Cunoașterea unor obiceiuri și tradiții specifice celor două zone-Zona muntenească și zona maramureșană, reflectate în activități și evenimente speciale.

RESURSE MATERIALE ȘI FINANCIARE:

- Materiale didactice
- Softuri educaționale
- Internet
- Cheltuieli pentru poșta electronică

MODALITĂȚI DE COMUNICARE:

- Schimb informațional la distanță
- Întâlniri virtuale
- Întâlniri față în față

MODALITĂȚI DE PUBLICITATE:

- Pliante
- Invitații
- Anunțuri

EVALUAREA

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

NR. Crt.	CONȚINUT	MIJLOACE REALIZARE	DE PERIOAD A	COORDONATO RI
1.	Invitație-program pentru acceptarea parteneriatului și transmiterea lui între cele două unități	Format electronic prin e-mail	Mai 2013	

2.	Schimb de experiență între grădinițele din cele două zone	Vizita la grădinița din localitatea Borșa	Iunie 2013	Educatoarele din cele două unități.
3.	Să fim prieteni dragi, copii, să ne bucurăm!	Vizită -Grăd.”O lume minunată” și alte obiective din municipiul Curtea de Argeș	Septembrie 2013	Educatoarele și copiii de la toate grupele din cele două unități.
4.	Expoziție de lucrări artistico-plastice și obiecte decorative specifice sărbătorilor de iarnă	Format electronic și prin oficiul poștal	Decembrie 2013	Educatoarele și preșcolarii din cele două unități.
5.	. Obiceiuri și tradiții specifice poporului român cu ocazia sosirii primăverii și a sărbătorilor pascale	Fotografii digitale în format electronic sau prin oficiul poștal în format	Aprilie 2014	Educatoarele și preșcolarii din cele două unități.
	Schimb de materiale didactice utilizate în activitățile cu copiii și realizarea unei expoziții	Diseminarea experienței pozitive dobândite prin parteneriat.	Iunie 2014	Educatoarele și preșcolarii din cele două unități.

Cadre didactice participante

G.P.P., O lume minunată”

Prof înv preșc. Mateescu Doina-Vasilica

Prof. Inv. Preșc. Spinu Raluca

Educ. Tarciatu Rodica

Prof inv presc Nisip Irina

Mihai Tatiana

Irina Nisip

Gheorghe Maria

Baciu Magdalena

Onea Monica

Chitu Raluca

G.P.P. Nr.10 Borsa

Ed. Danci Ioana

Ed. Hagel Monica

Prof. Panait Anamaria

Ed Albu Iona

G.P.N. Petrosani

Traistaru Maria

G.P.N. Cicanesti

Chitu Ionela

G.P.N. Malureni

Buzatu Aurica

G.P.N.

Pahontu Adriana

G.P.P., „Academia piticilor”

Tarceatu Teodora

Savulescu Maria

Gherghel Lucia

Herisanu Maria

Stoian Emilia

Grădinița cu P.P. “O lume minunată”

Curtea de Argeș

Director: Prof. Inv. Preșc Tatiana Mihai.

Grădinița cu P.P. nr.10

Borșa - Maramureș

Director: prof.înv.preșc. Rațiu Nicoleta

PROTOCOL DE COLABORARE

în realizarea parteneriatului „GRĂDINIȚE ÎNFRĂȚITE”

TEMA PROIECTULUI :

**„TRADIȚII ȘI VALORI CULTURALE ROMÂNEȘTI TRANSMISE ȘI PĂSTRATE PRIN
INTERMEDIUL COPIILOR”**

PARTENERI: ISJ ARGES

ISJ MARAMURES

Grădinița cu program prelungit „O lume minunată”-G.P.N.Nr. 1 structura

Curtea de Arges

(str. Basarabilor nr.60, tel.);

Grădinița cu program prelungit nr.10

Borsa,

(str. Floare de Colț nr. 1 Borșa)

ARGUMENT

Asemeni tuturor unităților de învățământ și grădinițele se înscriu cu toate forțele în procesul de obținere a calității în educație.

Pentru aceasta se gândesc schimbări în proiectarea managementului instituțional, în conceperea ofertelor educaționale, în construirea mediului ambiental stimulativ. Se conștientizează tot mai mult nevoia de sprijin din partea diferitelor segmente ale comunității, dar și de efort sporit din partea educatoarelor, care să depășească granițele profesiei, stabilind parteneriate cu alte grădinițe, cu părinții, cu organizații și instituții, atrăgând oportunități benefice unității.

În urma analizei rezultatelor obținute în anul școlar precedent și luând în calcul tendințele actuale din sistemul educațional românesc, am ajuns la concluzia că este benefică și necesară lărgirea sferei de colaborări exterioare cu instituții similare, atât pentru popularizarea experiențelor pozitive ale unității cât și pentru a cunoaște modalități noi de promovare a imaginii instituției, de relaționare grădiniță-comunitate.

**CONCLUZII CE SE DESPRIND ÎN URMA DERULĂRII PROIECTELOR DE
PARTENERIAT GRADINITA – COMUNITATE:**

- s-a schimbat modul de gândire și de percepție al cadrelor didactice care s-au implicat în program, legat de actul educational din interiorul și exteriorul grădinitei;
- s-a creat conștiința faptului că grădina aparține comunității și că este pusă în slujba ei - o instituție adaptată nevoilor și cerințelor comunității;
- calitatea relațiilor dintre cei implicați în actul educational s-a îmbunătățit atât la nivel intern (în interiorul grădinitei), cât și la nivel extern (în afara grădinitei) – mai ales relația grădina- părinți- comunitate, grădina- instituții publice;
- copiii au curajul de a lua atitudine față de unele aspecte din grădina și comunitate;
- copiii au conștiința că trebuie să facă ceva pentru orașul în care trăiesc și învață, au devenit mandri că trăiesc acolo și că pot face ceva pentru locul/ grădina unde învață;
- copiii au capatat încredere în ei, au devenit importanți în grădina și în comunitate- lucru posibil ca urmare a organizării unor activități unde au fost văzuți de membrii comunității, li s-au dat responsabilități pe care le-au îndeplinit foarte conștiincios și bine, au apărut în zărele locale- au devenit cunoscuți, au reprezentat comunitățile;
- copiii au devenit modele pentru adulții din comunitate: sunt mult mai organizați și responsabili în ceea ce fac, pot să se analizeze, să se evalueze.

BIBLIOGRAFIE

1. *** Autoritate Națională pentru Protecția Drepturilor Copiilor - Ordinul nr. 219 /2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate
2. *** Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului - Rolul și responsabilitățile asistenților sociali în protecția și promovarea drepturilor copilului, București, Editura Trei, 2006
3. *** Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului - Rolul și responsabilitățile polițiștilor în protecția și promovarea drepturilor copilului, București, Editura Trei, 2006
4. *** Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Rolul preoților în protecția și promovarea drepturilor copilului, București, Editura Trei, 2006
5. *** Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Rolul și responsabilitățile personalului medical în protecție și promovarea drepturilor copilului, București, Editura Trei, 2006
6. *** Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile - Catalogul Asociațiilor și Fundațiilor din România, 1999
7. *** Guvernul României, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, Programul Operațional Regional, 2007
8. *** Institutul de Științe ale Educației, UNICEF - Violența în școală, București, 2005, <http://arhiva.ise.ro/evaluare/VIOLENTA.studiu.TOTAL.FINAL.27.04.2005.pdf>
9. *** Ministerul Educației și Cercetării – Strategia descentralizării învățământului preuniversitar
10. *** Programul de guvernare 2005-2008;
11. *** Proiectul John Hopkins de Studiere Comparativă a Sectorului Nonprofit: Globalizarea Sectorului Nonprofit - o revizuire, Editura Fundației pentru Dezvoltarea Societății Civile, București, 1999
12. *** Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române
13. *** Strategia actualizată a Guvernului României privind accelerarea reformei în administrația publică 2004-2006 (H.G. nr.699/2004);
14. *** Strategia post-aderare 2007–2013 a Ministerul Educației și Cercetării;
15. *** Strategia privind Descentralizarea Sistemului Învățământului Preuniversitar

16. *** UNICEF - Manual pentru implementarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea Drepturile Copilului, București, Vanemonde, 2006
17. Alexiu, Teodor, Mircea; Teodora, Anastăsoaei - Dezvoltare comunitară, Editura Waldpress, 2001
18. Ausubel, David; Floyd R. - Învățarea în școală, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981
19. Bandura, A., și Walters, R. H. - Social learning and personality development, New York: Holt, 1963 în Davitz, J. R. și Ball, S., Psihologia procesului educațional, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978
20. Bauman, Zigmunt – Comunitatea Căutarea siguranței într-o lume nesigură – Editura Antet, București, 2001
21. Bădescu Ilie - Istoria sociologiei, Editura Porto-Franco, Galați, 1994
22. Băran, Pescaru, Adina – Parteneriat în educație Familie – școală – comunitate, Editura Aramis Print, București, 2004
23. Bogard, G. - Éducation des adultes et mutations sociales. Rapport intérimaire (1989-1990). Strasbourg, Conseil de l'Europe, Conseil de la Cooperation culturelle, 1991
24. Bolam, R., Wieringen, F., - Research on educational management in Europe, Waxmann Munster\New York, Munchen, Berlin, 1999
25. Bontaș, Ioan - Pedagogie, Editura All, București, 1997
26. Bunescu, Gheorghe - Democratizarea educației și educația părinților, http://www.1educat.ro/resurse/ise/educatia_parintilor.html
27. Cerghit, Ioan - Formele educației și interdependența lor, în Cergit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr, coord., Curs de pedagogie, Universitatea București, 1988
28. Cerghit, Ioan - Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri si strategii, Editura Aramis, Bucuresti, 2002
29. Cergit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr., coord. - Curs de pedagogie, Universitatea București, 1988
30. Chiriac Dumitru, Stănculescu Manuela Sofia, Humă Cristina - Dezvoltarea comunitară rurală a zonei metropolitane București, ICCV, București, 2000 în www.iccv.ro
31. Constituția României, Secțiunea a 2-a, art. 119 publicată în Monitorul Oficial nr. 233 din 21 noiembrie 1991
32. Coombs, Philip, H. - La crise mondiale de l'éducation, Presses Universitaires de France, Paris, 1968
33. Cosmovici A., Iacob L. (coord) - Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 1998
34. Cozma, Teodor - Educația formală, nonformală și informală, în Psihopedagogie, Editura Spiru Haret, Iași, 1997
35. Cristea, Sorin - Dicționar de pedagogie, Grupul Editorial Litera Educațional, Chișinău, 2002
36. Cristea, Sorin - Dicționar de termeni pedagogici, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998
37. Diaconu Mihai, Sociologia educației, Editura ASE, București, 2004
38. Doise, W., Mugny, G. - Psihologie socială și dezvoltare cognitivă, Editura Polirom, Iași, 1998
39. Fiszbein, Ariel – Descentralizing Education in Transition Societies. Case Studies from central and Eastern Europe, Washington, The World Bank, 2001
40. Fred M. Cox, John L. Erlich, Jack Rothman, John E, Tropman – Strategies of Community Organization
41. Hotărârea de Guvern nr. 1942/2004, prin care au fost nominalizate 8 județe pilot (Brăila, Cluj, Dolj, Harghita, Iași, Neamț, Satu-Mare si Sibiu;
42. Hotărârea de Guvern nr. 2192/2004, privind aprobarea normelor metodologice de administrare si finanțare a unităților de învățământ preuniversitar din județele pilot;
43. Hotărârea de Guvern nr. 224/2005 privind numirea și salarizarea directorilor și a directorilor adjuncți din unitățile de învățământ preuniversitar;
44. Hotărârea Guvernului României nr. 1488/2004
45. Hotărârea Guvernului României nr.1432/2004

46. Jinga Ioan, Istrate Elena - Manual de pedagogie, Editura All Educațional, București, 2001
47. Legea Administrației Publice Locale, nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 204/23 aprilie 2001
48. Legea învățământului nr. 84/1998
49. Legea nr. 21 din 6 februarie 1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații) publicată în Monitorul Oficial nr. 27/6 feb. 1924
50. Legea nr. 218 din 23 aprilie 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în Monitorul Oficial nr. 305 din 9 mai 2002
 - sporirea eficienței managementului educațional în cele două grădinițel

OBIECTIVE:

- > inițierea de contacte cu valoare formativă între grupuri profesionale cu rezultate în realizarea standardelor curriculare;
- > cunoașterea reciprocă a ofertelor educaționale;
- > realizarea unui schimb informațional referitor la dinamica relației grădiniță comunitate;
- > exprimarea de opinii cu privire la climatul relațional, ambiental, cultural , moral specific colectivelor celor două unități și a modului de valorizare a acestora;

ETAPELE PROIECTULUI

1. discutarea nevoilor de dezvoltare profesională și de diversificare a contactelor cu alte instituții;
2. stabilirea partenerilor dezirabili și expedierea scrisorii de intenție;
3. contacte telefonice și schimburi de idei între conducerea celor două unități;
4. încheierea protocolului de colaborare;
5. întocmirea calendarului de activități;

DURATA: an școlar iunie 2013 – iunie 2014 -cu posibilitate de prelungire;

BENEFICIARI: preșcolari, cadre didactice, părinți, comunitatea locală

MODALITĂȚI DE REALIZARE:

- expedierea de materiale (tipuri de documente, materiale ilustrative, postere, fotografii) prin poșta electronică și PTTR;
- realizarea unor schimburi de experiență;
- rapoarte de activitate;
- diseminarea experienței pozitive;

FACTORI CE POT FAVORIZA COLABORAREA:

- stabilirea de obiective realizabile;
- realizarea unui calendar de activități clar, cu termene precise;
 - respectarea reciprocă de către, parteneri a prevederilor protocolului;
- disponibilitate la modificări dictate de necesități;

FINALITĂȚI:

- mediatizarea în acțiunile metodice locale: comisii metodice, cercuri pedagogice;
- întocmirea unui „cod de bună practică pentru realizarea unui brand instituțional”;
- descoperirea a noi posibilități de colaborare și implicare în alte parteneriate în beneficiul ambelor unități;

REALIZATORII PARTENERIATULUI:

Cadre didactice participante ale Grădiniței cu program prelungit „O lume minunată”- G.P.N.NR 1 structura , Curtea de Arges:

G.P.N.DOMNEȘTI

Director: Prof. Inv. Preșc Tatiana Mihai.

Inițiator proiect: Prof. Inv preșc. Mateescu Doina

Coordonatori:

Prof înv preșc. Mateescu Doina-Vasilica

Prof. Inv. Preșc. Spinu Raluca

Educ. Tarciatu Rodica

Cadre didactice participante ale Grădiniței -cu p.p. nr. 10, Borșa:

Director: Prof. Rațiu Nicoleta

Inițiatori: Ed. Popovici Emilia

Coordonatori:

Prof. Panait Anamaria

Ed. Danci Ioana

Ed. Hagel Monica

Ed. Albu Ioana

SCRISOARE DE INTENȚIE

Reprezentăm colectivul didactic al Grădiniței cu program prelungit „O lume minunată”- structură G.P.N. Nr.1 din Curtea de Arges, unitate ce a dobândit cu eforturi și responsabilitate un loc vizibil în peisajul învățământului preșcolar argesan.

Acest lucru l-am realizat clădindu-ne pas cu pas o cultură organizațională specifică, care să ne diferențieze de celelalte instituții preșcolare ale municipiului. Am căutat mereu să ne personalizăm demersurile, să nu pierdem din vedere „ethosul unității noastre, acel ansamblu de factori care reflectă valorile grădiniței și creează spiritul ei distinctiv.

În etapa actuală însă, toate unitățile de învățământ au devenit tot mai preocupate să-și contureze un renume în comunitate, lucru ce ne-a stimulat și ne-a determinat să fim tot mai interesate să cunoaștem realizări ale altor grădinițe din sistem (din județ și din țară), să stabilim rețele de tip colaborativ între instituția noastră și instituții similare.

Și cum semnalele venite pe diferite canale despre activitatea preșcolarilor din localitatea Borșa, din Grădinița cu program prelungit nr. 10 sunt atractive, vă propunem un *parteneriat profesional și de management al imaginii instituției* , intitulat „GRĂDINIȚE ÎNFRĂȚITE”.

Dorim să realizăm un schimb organizat de informații , idei, materiale, să popularizăm experiențele de bună practică, pe parcursul anului școlar 2013-2014-cu posibilitate de prelungire.

În speranța că veți privi cu interes oportunitățile de cunoaștere ce le presupune un asemenea parteneriat, așteptăm acceptul dumneavoastră pentru a trece la încheierea protocolului de parteneriat și stabilirea calendarului acțiunilor.

Director: Tatiana Mihai

Realizator proiect,
Prof.inv.presc.TRAISTARU MARIA

Proiect educațional

Eco- grădinița

„NATURA- DĂRUIEȘTE ȘI INSPIRA ”

2013/2014

GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR.1 DOMNEȘTI

Motto-ul programului educațional pe care îl desfășurăm este:

Apa înseamnă viață, prețuiți-o și nu o risipiți!

ARGUMENT

Programul educațional se adresează cu precădere copiilor din unitatea noastră, ei reprezintă „schimbul de mâine”, viitorul public cu putere decizională. Este important ca noi, să formăm caractere de foarte devreme și să informăm corect tinerele generații cu privire la moștenirea pe care le-o lăsăm. Tot ceea ce este atractiv pentru copii, declanșează o atitudine pozitivă la părinți. Prin intermediul acestui program, copiii vor ști să prețuiască apa și eforturile depuse pentru ca aceasta să le fie adusă la îndemână.

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Ocrotirea planetei este o problemă mondială și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate. Starea de sănătate nu poate fi menținută respirând aer poluat, consumând alimente și apă contaminată cu pesticide sau alte substanțe chimice

SCOP

Apa potabilă –apa înseamnă viața

- Înțelegerea modului de funcționare a mediului, de apariție a problemelor legate de mediu și de rezolvare a acestor probleme prin economisirea apei.
- Dezvoltarea unor responsabilități personale și civice ale copiilor, conștientizarea necesității protejării mediului.
- Încurajarea copiilor pentru a deveni factori activi ai protecției mediului, acționând și modificându-și propriul stil de viață precum și pe cel al persoanelor din jur.

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea experienței și formarea capacității de a folosi cunoștințele și abilitățile câpătate în luarea unor

decizii bine gândite, pozitive, pentru rezolvarea problemelor legate de apă.

- Formarea unei atitudini ecologice active și responsabile care să permită manifestarea unei conduite adecvate în relația cu mediul, prin acțiuni concrete de economisire a apei
- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a problemelor legate de utilitatea apei în domeniul casnic, industriei, tehnologiei, natură
- ,stimularea curiozității pentru investigarea și descoperirea soluțiilor practice de utilizare a apei potabile
- Conștientizarea rolului fiecăruia dintre noi în realizarea unei lumi mai bune și a unui mediu mai sănătos
- Dezvoltarea abilităților necesare identificării și investigării problemelor de mediu în scopul participării lor la rezolvarea acestora.
- .Conștientizarea părinților și comunității locale cu privire la rolul și importanța educației ecologice de la o vârstă timpurie, rol asumat în cea mai mare parte de grădiniță

DESCRIEREA PROIECTULUI

APA- element primordial al vieții ;

APA –Element indispensabil vieții ;

APA- Prieten,dar și dușman al vieții;

COORDONATOR PRINCIPAL –

Prof.Trăistaru Maria

G.P.N.Domnesti

RESPONSABIL PROIECT-

Prof.Trăistaru Maria

G.P.N.Domnesti

GRUP ȚINTĂ:

copii preșcolari cu vârste cuprinse între 3 și 7 ani înscriși în G.P.N.Domnesti

- LOC. Domnesti
- JUD. ARGES
- Părinți

DURATA PROIECTULUI : 1 AN

RESURSE UMANE :

Cadre didactice de la Gradinița Domnesti

educatoarele :

- TRĂISTARU MARIA – Grupa Mare
- Banica Nicoleta - Grupa Mica
- Iacob Cosmina Cateluta - Grupa Mijlocie
- Nicut George Ovidiu-Prof.Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel Domnesti
- părinții copiilor de la aceste grupe,
- școlari
- cadre medicale
- reprezentanți ai comunității locale
- reprezentanți de la regia județeană de apă AQUATERM –ARGES;
- un biolog de la firma

- profesor de biologie [Nicut George Ovidiu-Prof.Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel Domnesti](#)

RESURSE MATERIALE:

- materiale informative { cărți, pliante, reviste, casete, CD-uri, etc }
- televizor cu dvd , postere
- hârtie xerox, carton, materiale textile, hârtie pentru afișe, postere, fluturași
- apa, apa de la robinete, apa din râul DOAMNEI, apa din fântăni apa din bălți,

RESURSE INFORMAȚIONALE:

A. DOCUMENTELE PROIECTULUI:

- Programul Național de „Educație eco-grădinița,
- Proiectul scris;
- Parteneriatele încheiate cu partenerii proiectului;
- Corespondenta proiectului, raportarea proiectului;
- Evidența participanților la evenimentele din cadrul proiectului;
- Chestionare de evaluare de la participanți;
- Produsele finite ale proiectului.

B.PUBLICAȚII ȘI MATERIALE TIPĂRITE:

- Pliante și afișe pentru mediatizare;
- Articole din presă (se va realiza un dosar de presă al proiectului);
- Pliante, broșuri, cărți, diverse alte suporturi teoretice care au legătură cu subiectele abordate în proiect;
- Elaborarea unui „Ghid de educație ecologică la preșcolari și școlarii mici”;
- Revista Terra
- Casetă cu aspecte ale derulării proiectului;
- Albume cu poze.

FORME DE REALIZARE

Activități de tip școlar și extrașcolar prin:

- observări / convorbiri
- experimente / investigații
- acțiuni practice
- povestiri științifice
- desene / activități practice
- plimbări, excursii, drumeții
- jocuri de rol, distractive, de mișcare
- colecții ,expoziții
- orientări turistice, labirinturi ecologice
- scenete ecologice, spectacole, concursuri

RESPONSABILITĂȚILE CADRELOR DIDACTICE:

- întocmirea planificării activităților pe grupe de vârstă
- identificarea resurselor materiale

- dezvoltarea rețelei de “voluntari ecologiști”
- mobilizarea preșcolarilor
- atragerea părinților și a comunității locale
- utilizarea unor metode eficiente, activ-participative, în desfășurarea activităților cu caracter ecologic
- organizarea de excursii și drumeții în natură
- confecționarea de albume și expoziții cu lucrări ale copiilor
- schimburi ecologice experimentale între grădinițe și grădiniță – școală

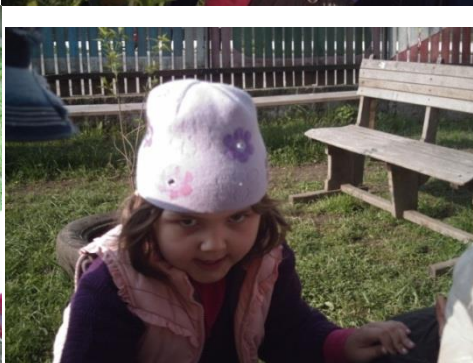
Calendarul acțiunilor pe anul 2013-2014

INCHEIEREA PROIECTULUI

Este etapa în care toți factorii implicați cuantifică rezultatele obținute, cooperează, colaborează și mediatizează evaluarea proiectului.

MEDIATIZARE

- apariții în mass-media locală
- Comunicate, indemnuri ecologice
- Afișuri, anunțuri, invitații, scrisori de intenție
- Realizarea și prezentarea unor albume
- Pliante
- Chestionare ecologice

Parteneriat Poliție

POLITISTUL “PRIETENUL MEU”
PROIECT EDUCAȚIONAL

ARGUMENT

1. Necesitatea elaborării unui proiect la nivelul grupei.

Componentă a Educației pentru societate, Educația rutieră reprezintă unul dintre elementele esențiale ale civilizației moderne. Datoria oricărui cetățean este de a respecta regulile de circulație și, în același timp, de a participa, în mod conștient, la stimularea interesului celorlalți membri ai societății pentru cunoașterea și respectarea acestor reguli.

Pornind de la adevărul că “în circulația rutieră e de ajuns - uneori - să greșești o singură dată pentru ca a doua oară nu mai ai când”, am gândit elaborarea acestui proiect pentru a intensifica activitatea de sprijinire a copilului preșcolar în dobândirea de cunoștințe, capacități și deprinderi care să-i permită adaptarea cu ușurință la condițiile de mic pieton.

Abordarea actului de învățare a acestor reguli de circulație, prin prisma strategiilor didactice specifice învățământului preșcolar a fost mobilul care a condus la elaborarea acestui proiect.

2. Considerente teoretice privind educația rutieră și importanța abordării acesteia la vârste timpurii. Reforma în învățământ ce se preconizează a fi parcursă de orice dascăl, pune în fața acestora multiple provocări în abordarea procesului de învățământ. Găsirea celor mai adecvate strategii în realizarea educației rutiere la vârste timpurii este o provocare pentru noi, educatoarele.

Pornind de la particularitățile psihice ale vârstei preșcolare: receptivitate sporită la tot ce este nou, învățarea prin imitație, curiozitate, dorința de a fi “ca cei mari”, precum și de la faptul că mare parte a timpului copilul o petrece în grădiniță, este important să se găsească soluții optime de valorificare a posibilităților native ale acestuia și să se creeze un mediu educațional adecvat.

FAZELE PROIECTULUI

FAZA I

ALEGEREA SUBIECTULUI: S-a realizat de către educatoare și copii, în urma unei întâmplări relatate de părinții unui copil din grupă. Impresionați de cele povestite, copiii s-au arătat dornici să știe cât mai multe pentru a fi în siguranță pe stradă, ca pieton, dar și despre rolul polițistului în viața fiecăruia. De aceea am denumit proiectul: “PRIETENUL MEU, POLIȚISTUL”. Pentru început, am efectuat o evaluare a cunoștințelor copiilor, prin discuții libere, sesizând, totodată, lipsa unor aspecte circumscrise domeniului.

DIRECȚII DE DEZVOLTARE: au fost gândite astfel încât să răspundă interesului copiilor, să implice cât mai multe și diverse resurse materiale și umane.

Pentru părinți, s-a redactat și afișat un anunț prin care sunt informați despre intenția noastră de a desfășura un proiect cu tema: “PRIETENUL MEU, POLIȚISTUL”. Anunțul oferea informații despre

coparticipanții la proiect, vizitele pe care intenționăm să le efectuăm, materialele de care avem nevoie.

CREAREA CENTRULUI TEMATIC SI PROCURAREA MATERIALELOR PENTRU PROIECT.

În sală se vor expune imagini, cărți, pliante cu un conținut adecvat educației rutiere. Centrul tematic și materialele ne ajută să stabilim inventarul de probleme și, în raport de acesta, inventarul de activități. Am stabilit când și unde vor avea loc întâlnirile cu reprezentanții poliției locale.

DISCUȚII CU PERSOANELE IMPLICATE.

În vederea bunei derulări a proiectului, am organizat o întâlnire cu toți părinții pentru a le explica în ce constă ajutorul pe care ni-l pot oferi. Am luat legătura cu POLITIA, printr-o scrisoare de intenție.

Este intervalul în care are loc activitatea practică a copiilor, documentarea și investigarea. Categoriile de activități planificate corespund cerințelor programei; am selectat mijloacele de realizare, ținând cont de preferințele copiilor, de resursele materiale procurate și de cele posibil de procurat, dar și pentru a face cât mai atractivă tema proiectului.

Se vor realiza și lucrări practice: pictură, colaje, machete, care vor reliefa imaginația, fantezia, creativitatea copiilor.

- Expoziții cu lucrările copiilor;
- Album de fotografii din timpul derulării proiectului;
- Activități demonstrative: “Prietenul meu, polițistul”;
- Concurs pe teme de circulație;
- Sceneta: “Semaforul”.

În perioada următoare, la solicitarea noastră, vom desfășura, împreună cu educatoarele, vizite, activități, întâlniri cu reprezentanți ai Poliției.

Suntem mici, dar dorim și noi să cunoaștem și să respectăm regulile de circulație, pentru a ne forma o conduită de circulație corectă. De aceea, vă rugăm să ne sprijiniți în activitatea noastră, prin procurarea oricăror materiale pe care le apreciați ca utile în acest demers educativ, și să ne mijlociți vizitele la Poliție.

COPIII GRADINITEI

CĂTRE POSTUL DE POLIȚIE

Domnule Sef de Post

Noi, copiii grupei mijlocii, de la Grădinița cu Program normal nr. ..., vă rugăm să trimiteți în unitatea noastră angajați aflați în subordinea dumneavoastră din cadrul secției de circulație rutieră și să ne aprobați efectuarea unei vizite la sediul instituției pe care o conduceți, pentru a contribui, astfel, la formarea noastră ca pietoni care respectă regulile de circulație. Vă mulțumim!

Copiii și educatoarele de la Grădinița

II. DESCRIEREA PROIECTULUI

- GRUPUL - ȚINTĂ:
 - copiii grupei;
 - educatoarele grupei;
- METODOLOGIE:
 - Încheierea unui parteneriat cu Poliția ;
- DURATA PROIECTULUI:
 - decembrie 20... - iunie 20...;

- RESURSE UMANE:
 - copiii grupei mijlocii;
 - educatoarele grupei
 - părinții copiilor;
 - șef serviciu circulație;;
 - agenți de circulație;
- Sponsori:
- RESURSE MATERIALE:
 - imagini din povesti;
 - cărți cu texte literare;
 - pliante cu imagini cu evenimente rutiere;
 - diapozitive;
 - aparat de proiecție;
 - aparat foto;
 - camera video;
 - casetofon, casete;
 - calculator, imprimanta;
 - materiale necesare realizării lucrărilor artistico-plastice și practice;
- COORDONARE:
 - coordonator de program la nivelul unității și în relații cu comunitatea locală director.....;
 - coordonator de program la nivel de județ: inspector de specialitate.....;
 - consultant de specialitate: psiho-pedagog.....;
 - echipa de lucru: educatoarele grupei;
- SCOPURILE PROIECTULUI:
 - Cunoașterea regulilor de circulație pentru pietoni, necesare unei autonomii relative pe stradă;
 - Utilizarea unui limbaj adecvat în prezentarea unor situații specifice circulației rutiere;
 - Aplicarea zilnică a celor însușite în timpul acestui proiect educativ.
- OBIECTIVE SPECIFICE:
 - privind copiii preșcolari:
 - Sprijinirea copiilor pentru înțelegerea necesității respectării regulilor de circulație, în vederea asigurării securității personale;
 - Dezvoltarea interesului pentru cunoașterea cât mai multor lucruri despre circulația rutieră;
 - Cunoașterea consecințelor nerespectării regulilor de circulație;
 - Dezvoltarea deprinderilor de comportare civilizată pe drumurile publice;
 - Însușirea unor cuvinte specifice și îmbogățirea vocabularului activ;
 - privind cadrele didactice:
 - Familiarizarea cu o metodologie nouă prin care să stimuleze cunoașterea și respectarea normelor de comportare pe stradă, în societate;
 - Crearea, în permanență, a unui mediu educațional favorabil educării continue a unor trăsături pozitive de voință și caracter;
- privind părinții și alți factori educaționali din comunitate:
 - Conștientizarea cu privire la rolul lor în formarea și dezvoltarea propriilor copii;
 - Creșterea gradului de implicare în activitatea grădiniței;
 - Implicarea autorităților locale și a altor factori în rezolvarea problemelor financiare care vor apărea pe parcursul derulării acestui proiect.

LISTA DE PROBLEME:

Ce cunosc copiii:

- câteva reguli de circulație;
- aplicarea câtorva reguli de circulație rutieră;
- scurte poezii și cântece despre circulația rutieră;
- câteva cuvinte specifice limbajului acestui domeniu.

Ce nu cunosc copiii:

- cum să apeleze la sprijinul agentului de circulație;
- cum să prețuiască sfaturile agentului de circulație;
- ce pot învăța din greșelile altora;
- de ce avem nevoie de sfaturile agentului de circulație și de ce avem nevoie să apelăm la aceste sfaturi.

CENTRUL TEMATIC:

Au fost depuse:

- fișe cu imagini ce ilustrează evenimente rutiere;
- imagini din povești;
- poezii învățate, semne rutiere;
- materiale necesare copiilor în realizarea lucrărilor;
- lucrări finalizate.

Pe parcurs s-a completat cu:

- imagini;
- fotografii;
- pliante aduse de părinți și de agenții de circulație.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Să cunoască și să respecte reguli de circulație în vederea dobândirii unei autonomii relative pe stradă;
- Să cunoască rolul agentului de circulație și modul său de semnalizare;
- Să conștientizeze pericolele pe care le prezintă strada ca loc de joacă;
- Să cunoască cauzele care duc la producerea accidentelor de circulație;
- Să ia atitudine față de cei care nu respectă regulile de circulație;
- Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv în urma implicării în activitatea de educație rutieră;
- Să împrumute comportamente demne de urmat atât din lumea celor mari cât și din lumea animalelor, oglindite în povești, cântece și poezii.
- **EXEMPLE DE COMPORTAMENT:**
- Să recunoască culorile semaforului și semnificația acestora, precum și alte semne, marcaje, indicatoare utile pietonilor în respectarea regulilor de circulație;
- Să dovedească prin conduită adecvată cunoașterea regulilor de circulație;
- Să recunoască agentul de circulație, însemnele acestuia, rolul lui în dirijarea circulației;
- Să apeleze la ajutorul agentului de circulație când este în dificultate;
- Să pună întrebări, să găsească soluții la unele situații discutate pe parcursul derulării proiectului;
- Să aplice corect regulile de circulație în drum spre grădiniță și în orice deplasare;
- **METODE UTILIZATE:**

- observarea spontană; observarea dirijată; povestirea; explicația;
 - demonstrația; exercițiul; jocul; problematizarea

III. ACTIVITATEA LA NIVELUL GRUPEI SI PLANIFICAREA ACESTEIA

	Activitatea la nivelul grupei	Termen	Responsabili
1.	Întâlnirea persoanelor implicate în derularea proiectului		educ. părinți, ag. circulație.
2.	Stabilirea obiectivelor și a modalităților de realizare		educ. părinți, ag. circulație.
3.	Identificarea resurselor umane și materiale implicate și utilizate		educ.
4.	“Să facem cunoștință”- întâlnire cu un agent de circulație -		educ. ag. circ.
5.	“Rândunelele grijulii”- diafilm -		educ.
6.	“Hai la drum mici pietoni”- plimbare -		educ.
7.	“Semaforul”- colaj -		educ. părinți
8.	“Cum treci strada?”- joc instructiv -		educ. ag.circ.
9.	Activitatea agentului de circulație observare		educ. ag.circ.
10.	“Semaforul” - scenetă -		educ. părinți, ag. circulație.
11.	Convorbire despre securitatea circulației rutiere: “Unde ne dăm cu săniuța?”		educ. ag.circ.
12.	Vizita la Politie, sectia: Circulație rutieră		educ.părinți
13.	“Săndel a devenit băiat mare”-lectura educatoarei		educ.
14.	“Ce e bine, ce e rău”- chestionar -		educ. ag.circ
15.	“Prietenii pietonilor”- pictură, modelaj, colaj		educ.părinți
16.	“Cine respectă regulile de circulație, își apără viața”- concurs -		educ. părinți, ag.

			circulație.
--	--	--	-------------

DIRECTOR,

ȘEF DE POST

Într-un liceu tehnologic unde preocupările elevilor pentru literatură, cultură și manifestările frumosului, în general, nu sunt predominante, derularea unor proiecte educaționale este absolut vitală. Scopul acestor proiecte educaționale este compatibilizarea cu standardele europene vizând dezvoltarea competențelor de comunicare și a celor culturale (cunoașterea culturii locale și naționale, participarea la manifestări culturale, precum și deschiderea interesului spre cultura diversă a Europei), indispensabile vieții active într-o societate a cunoașterii, specifică secolului XXI. Ca disciplină fundamentală din curriculumul național, care asigură și competențele privind limba de școlarizare pentru majoritatea elevilor din România, precum și competența de comunicare în limba oficială pentru toți cetățenii care trăiesc pe teritoriul României, ca și pentru românii din diaspora pentru comunicarea în limba lor maternă, studierea limbii române asigură formarea competențelor de comunicare necesare în toate domeniile cunoașterii. Acestea vizează stimularea culturii comunicaționale și literare de bază, care să conducă elevul la înțelegerea profundă a lumii, la comunicare și interacțiune eficientă și persuasivă cu semenii, la utilizarea în mod eficient și creativ a capacităților proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete din viața cotidiană, la stimularea sensibilității la frumosul din natură și la cel creat de om. Pe parcursul învățământului obligatoriu, elevii trebuie să-și formeze în primul rând competențele de comunicare vizând exprimarea corectă, clară, coerentă și expresivă în limba română, precum și activitățile specifice de ascultare, înțelegere și producere de mesaje orale și scrise, în diverse situații de comunicare. Un obiectiv important urmărit prin intermediul acestor proiecte îl reprezintă formarea atitudinilor, deprinderilor și cunoștințelor vizând competența-cheie de **Sensibilizare și exprimare culturală**. Se are în vedere conștientizarea moștenirii culturale, locale și naționale, precum și cunoștințele de bază referitoare la produse culturale majore, reflectate în deprinderi de apreciere critică și estetică a operelor de artă și a spectacolului, utilizând o exprimare proprie printr-o varietate de mijloace.